

Revista

NUMĂRUL 8, OCTOMBRIE 2010

ANNISAA

F r u m u s e ț e & V a l o a r e

Prima toamnă alături de voi!

În acest număr

Scrisoarea redactorului.....	4
Comportamentul femeii musulmane față de copii	5
Teama de Ziua Judecării	10
Tăfsir Sura An-Nasr	15
Promisiunile lui Allah subhana wa ta'ala.....	18
Credința - „mode d'emploi” Întreținerea credinței	24
Stratagemele periculoase ale lui Iblis, audhu billah.....	29
Parabolă - Otrava sufletului	32
Povestea surorii AlinaTasnim și a fiului său, Yassin	34
Poezie - Toamnă târzie	39
Rochii de mireasă - puritate și inocență.....	40
Pentru dumneavoastră, doamnă - Vergeturile	43
Rețete delicioase	45
Dicționar explicativ al termenilor islamici	49

Redacția Revistei ANNISAA

REDACTOR – ȘEF, Gabriela Guettat

REDACTOR, Yasmin Dorina

REDACTOR, Salwa Nabhani

REDACTOR, Umm Omar

REDACTOR, Gabriela Gharabli

GRAPHIC DESIGNER, Nadia Sayeh

CORECTOR, Ionela Noour

~ ~ ~

COLABORATOR, Kadija Georgiana

COLABORATOR, sora Alina Tasnim

Informații de contact

Adresa forumului unde ne puteți găsi:

<http://s4.zetaboards.com/annisaa/>

Pentru a vă abona, copiați adresa...

revista_annisaa@yahoo.com

***în e-mailul dumneavoastră și ni-l
trimiteți, cu specificarea „Abonare”.***

19. Sura Maryam
(Mekkană [44]; 98 versete)
În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

65. El este Stăpânul cerurilor și al pământului și al celor ce se află între cele două. Adoră-L pe El și fii statornic în adorarea Lui! „Oare mai știi tu pe altcineva cu asemenea nume?”

În această lume zbuciumată am trăit, alhamdulillah, două anotimpuri alături de voi, cititorii noștri fideli. Prin această trecere, inshaAllah, v-am adus alinarea și, în același timp, îmbogățirea spirituală.

Devotamentul și perseverența redacției noastre se datorează numai faptului că vă simțim alături de noi.

InshaAllah, să petrecem cât mai mult timp în compania voastră, și fiecare număr să aducă cu el consolidarea interioară a spiritualității.

Gabriela Guettat
Redactor-Şef

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

COMPORTAMENTUL FEMEII MUSULMANE

FAȚĂ DE COPIII SĂI

~ de Gabriela Gharabli ~

„Averea și copiii sunt po-
doaba vieții celei lumești...”

(Sura Al-Kahf, 18:46)

Copiii sunt binecuvântările
și darurile cele mai prețioase, pe
care ni le dă Allah subhana wa
ta'ala în această viață, iar mame-
le reprezintă Universul copiilor.

Indiscutabil, copiii sunt sur-
sa plăcerilor și bucuriilor acestei
vieți. Ei schimbă, și în același
timp fac viața să fie plăcută, adu-
când cu ei „rizq” în familie, iar
vieții dându-i multe speranțe.
Pentru părinți, copiii sunt o sursă
de bucurie și fericire, un țel în
viață, iar pentru viitor ei reprezin-
tă un sprijin, o sursă de nădejde
și încredere. Un tată vede în copi-
lul său o viitoare sursă de ajutor
și susținere. În același timp,
copilul reprezintă ridicarea și

continuarea perpetuă a familiei. O
mamă vede în copilul său o sursă
de speranță, de consolare și plă-
cere a vieții. Ea stimulează, indu-
ce și supraveghează comporta-
mentul copilului, încă de la cea
mai fragedă vârstă. În comporta-
mentul lor, inshaAllah, de oameni
maturi, se va reflecta educația
primită de la părinți. „A educa co-
pilul de la o vârstă fragedă este
precum ai grava în marmură.”
(Ibn Khaldun)

Dacă educația și învăță-
mântul sunt neglijate, ei devin
personaje rele, deci o povară
pentru familiile lor, pentru comu-
nitate și societate, în ansamblu.
Educația copiilor le revine ambilor
părinți deopotrivă, urmând ca
aceștia să îi pregătească pentru
viață, înainte ca ei să devină
elementele active și constructive
ale societății.

Femeia musulmană nu uită
niciodată că rolul ei de mamă im-
plică multă responsabilitate în a
forma caracterul copiilor săi, ea
devenind modelul lor, acest lucru
datorându-se faptului că copilul
petrece mult mai mult timp cu
mama, decât cu tatăl său. Mame-
le știu totul în problemele legate
de comportamentul emoțional,
dezvoltarea caracterului intelectu-
al în cursul copilăriei și a anilor
dificili ai adolescenței. Femeia

credincioasă se preocupă de creșterea și educarea copiilor ei în lumina învățăturilor islamice, astfel conducând copiii pe calea Paradisului, inshaAllah. Abu Umamah a relatat că un bărbat a întrebat: „O, Trimis al lui Allah, care sunt drepturile părinților asupra copiilor lor?” El a răspuns: „Mama și tata sunt Iadul sau Paradisul vostru.” (relatat de Ibn Majah)

Educația are un rol important în religia noastră, dacă nu chiar cel mai important; este fundația, temelia pe care comunitatea noastră se odihnește. Ea ajută la transmiterea valorilor și principiilor islamice copiilor.

Educația islamică înseamnă îndrumarea copiilor spre cunoașterea adevăratelor valori islamice, a esenței Islamului, prin adorarea Unicului Creator, a tot și a toate. Astfel, îi formează copilului un atașament emoțional față de Islam, care să-i permită să urmeze Coranul cel Sfânt și Sunnah Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Părinții joacă un rol vital în educația copiilor. Învățarea înce-

pe în primele zile de viață și rămâne o luptă continuă, pentru a o dezvolta. Părinții rămân întotdeauna cel mai bun exemplu pentru copii, de aceea este important ca aceștia să ofere copiilor un mediu islamic, consolidat pe o cultură islamică, un exemplu de viață pe care copiii pot să îl urmeze.

Femeia musulmană cunoaște foarte bine evoluția comportamentală, emoțională și intelectuală a copiilor ei, în fiecare perioadă a vieții lor și, de asemenea, este conștientă de responsabilitatea ei în această evoluție, în educația bună a copiilor, care-i poate feri pe copiii ajunși oameni maturi, de focul Iadului. Allah subhana wa ta'ala atrage atenția în Sfântul Coran:

„O, voi cei care credeți! Păziți-vă pe voi înșivă și familiile voastre de un Foc ale cărui vreascuri sunt oamenii și pietrele și peste care sunt îngeri neînduplecați și aspri, care nu se răzvrătesc împotriva lui Allah în ceea ce le poruncește și care fac ceea ce li se poruncește.”

(Sura At-Tahrim, 66:6)

La fel și Profetul nostru, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus, referindu-se la responsabilitatea mamei în cadrul familiei și în educația copiilor: „**Luați aminte! Fiecare dintre voi este un păstor și fiecare este tras la răspundere cu privire la turma sa. Califul este un păstor al oamenilor și va fi tras la răspundere pentru supușii săi (în funcție de cum și-a condus treburile). Bărbatul este un ocrotitor al membrilor familiei lui**

și va fi întrebat de ei (despre modul în care a avut grijă de bunăstarea lor fizică și morală). Femeia este ocrotitoarea gospodăriei bărbatului ei și a copiilor lui și va fi întrebată despre acestea (despre cum a îngrijit gospodăria și a crescut copiii). Sclavul are grijă de averea stăpânului său și va fi întrebat de acest lucru (despre cum și-a îndeplinit responsabilitatea). Luați aminte! Fiecare dintre voi este un ocrotitor și fiecare dintre voi va fi întrebat de responsabilitatea lui.” (relatat de Bukhari și Muslim)

Femeia musulmană, în rolul ei de mamă, trebuie să fie un bun psiholog, să înțeleagă comportamentul fiecărui copil în parte, evitând generalizarea. Trebuie să fie conștientă de diferențele dintre frați, să încerce mereu să facă parte din lumea nevinovată a copiilor ei, dorind mereu să sădească adevăratele valori și trăsături demne, folosind cele mai eficiente și blânde metode de educație.

Mama le arată mereu iubirea ei copiilor, și încearcă să fie mereu cea mai bună prietenă a lor, indiferent de vârstă. Își va învăța copiii că orice problemă ar întâmpina, ea este mereu alături de ei, fiind pregătită să-i asculte și să-i ajute cu soluții. Astfel, copiii nu vor fi printre cei ce se ascund, atunci când întâmpină dificultăți, deci nu vor avea niciodată secrete. În ea vor găsi mereu o ființă care-i ascultă și-i ajută necondiționat. În același timp, ea va corecta greșelile copiilor cu blândețe și pricepere, arătându-le mereu calea cea dreaptă.

Între mama mumină și copiii ei există o relație bazată pe iubire necondiționată și încredere, iar copii o vor asculta, din iubire pentru Allah Preaînaltul, și nu de frică doar, ceea ce este o mare diferență. Această creștere armonioasă le oferă siguranță sufletească și încredere de sine. Mama musulmană este plină de compasiune și duioșie, pentru că mila este o caracteristică islamică fundamentală, și a fost încurajată de însuși Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, prin cuvinte și fapte, așa cum ne relatează Anas, *radhi Allahu anhu*:

„Nu am văzut niciodată pe nimeni cu mai multă compasiune pentru copii, decât Trimisul lui Allah. Fiul său, Ibrahim, se afla în grija unei doici, pe dealurile din jurul Medinei. El obișnuia să se ducă acolo și noi mergeam cu el. El intra în casă, își lua copilul în brațe și îl săruta, apoi se întorcea.” (relatat de Muslim)

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, iubea copiii musulmani atât de mult, încât se juca cu ei. El se purta cu ei cu compasiune și afecțiune. Anas, *radhi Allahu anhu*, a relatat: „Ori de câte ori trecea pe lângă un grup de băieți, Profetul zâmbea blând și îi saluta.” (relatat de Bukhari și Muslim)

De asemenea, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: „Nu este de-al nostru cel care nu este blând cu micuții noștri și nu recunoaște drepturile bătrânilor noștri.” (relatat de Ahmad și Al-Hakim)

Femeia, mama care este cu adevărat călăuzită de Allah Preaînaltul, știe că copiii sunt un dar inestimabil de la Allah subhana wa ta'ala și faptul că aceștia sunt băieți sau fete este hotărât doar de Bunul Allah.

„A lui Allah este stăpânirea cerurilor și a pământului. El creează ceea ce voiește și dăruiește El copilei cui voiește și dăruiește El băieții cui voiește, ~ Sau dă El și băieți și copile și-l face sterp pe cel pe care El voiește. El este Atoateștiutor [și] Atotputernic [Alim, Qadir].”

(Sura Aș-Şura, 42:49-50)

Femeia mumină niciodată nu va face diferențe între fiicele și fiii ei, Islamul interzicând în mod clar acest lucru. Femeia musulmană cu frică de Allah subhana wa ta'ala niciodată nu va favoriza un copil în detrimentul altuia, acest lucru având și un impact negativ asupra psihologiei copilului. Ea se va comporta cu aceeași afecțiune și grijă cu fiecare dintre

copii. Astfel, și ei vor avea o conduită respectuoasă față de părinți, dând dovadă de iubire, blândețe și respect, *inshaAllah*. Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a sfătuit mereu pe părinți să se poarte la fel cu toți copiii: «Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a întrebat: „O, Bashir, mai ai și alți copii?” El a zis: „Da.” Profetul a întrebat: „Vei face un dar asemănător, fiecăruia dintre ei?” El a zis: „Nu.” Atunci Profetul a zis: „Nu-mi cere să fiu martor la acest lucru, pentru că nu vreau să fiu martor la nedreptate.” Apoi, a adăugat: „Nu ți-ai dori ca toți copiii tăi să te trateze cu același respect?” A zis (Bashir): „Ba da, bineînțeles.” Profetul i-a zis: „Atunci nu face asta.”» (relatat de Bukhari și Muslim)

Mama musulmană care a primit de la Allah subhana wa ta'ala numai fiice, nu se va plân-

ge niciodată de acest lucru și nu va uita de marea răsplată pe care Allah Preaînaltul a pregătit-o pentru cei care cresc fiice și le educă așa cum trebuie.

În numeroase hadithuri autentice, însuși Profetul nostru, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a descris marele dar pentru aceste mame. Aisha, *radhi Allahu anha*, a relatat: «O femeie a venit la mine cu cele două fiice ale ei și mi-a cerut (milostenie). A aflat că nu aveam decât o singură curmă-lă, pe care i-am dat-o. A luat-o, a împărțit-o celor două fiice și ea nu a mâncat deloc; apoi s-a ridicat și a plecat cu fiicele ei. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a venit și eu i-am spus ce se întâmplase. Profetul a zis: „*Pentru cel ce este încercat cu fiice și se poartă frumos cu ele, acestea vor fi pentru el ca un scut împotriva Focului Iadului.*”» (relatat de Bukhari și Muslim)

Compassiunea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a extins și asupra femeilor, incluzând fiicele și surorile: Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis: „Nu există nimeni în comunitatea mea care să aibă trei fiice sau trei surori, pe care să le sprijine până ce cresc, fără ca el să nu se afle cu mine în Paradis așa – și și-a unit degetul arătător cu cel mijlociu.” (relatat de Tabarani)

O fată va găsi mereu protecție, iubire și respect în sânul familiei, indiferent de cât timp stă în casa părintească. Într-o familie musulmană și în adevărata societate islamică, ea va fi mereu

ocrotită și susținută, atât de părinți, frați, cât și de toți ceilalți membri ai familiei. Mama musulmană este atentă la tot ceea ce poate influența copiii ei, atât venind din interiorul casei, cât și din exteriorul ei. Ea știe ce citesc și scriu copiii ei, cunoaște toate ocupațiile lor; la fel, cunoaște prietenii lor și locurile unde ei merg. Cunoaște la fel situația școlară a fiecăruia și are grijă ca aceștia să învețe bine. Mama trebuie să fie suportul permanent al copiilor ei, să îi corecteze și să-i îndrume, dacă vede că ei greșesc.

Femeia musulmană insuflă copiilor cele mai bune calități: iubirea pentru Allah *subhana wa ta'ala*, pentru Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, iubirea pentru ceilalți, păstrarea legăturilor de rudenie, ajutorarea celor nevoiași, respectarea bătrânilor, duioșia pentru cei mici, satisfacții prin împlinirea faptelor bune, ținerea promisiunilor, judecata corectă și toate celelalte trăsături bune și demne de laudă. Ea trebuie să aibă grijă să transmită copiilor ei adevăratele valori ale respectului, recunoștinței față de părinți, de bătrâni și să stabilească bune relații în comunitatea islamică, în Ummah.

InshaAllah, să facem totul pentru ca viitoarele noastre generații să fie dintre cele care vor merge pe calea cea dreaptă, pe calea lui Allah subhana wa ta'ala.

Fie ca Bunul Creator a tot și a toate să le dea timp bun (fără războaie, lipsuri și calamități). Ameen!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

TEAMA DE ZIUA JUDECĂȚII

~ de Gabriela Gharabli ~

Ce poate fi mai dureros și mai înspăimântător decât teama de Ziua Judecății?

Dacă un mumin conștientizează o zecime, vai de cei care iau acest moment important, această ZI, în derâdere.

Ne rugăm la Bunul Allah să aibă milă de sufletele noastre.

„În ce-i privește, cei care vor fi osândiți se vor afla în Foc, unde ei vor avea parte de geamăt și de suspin; ~ În veci vor sălășlui în el, cât vor dăinui cerurile și pământul, doar dacă Domnul tău va voi altfel, căci Domnul tău face tot ceea ce El voiește.”

(Sura Hud, 11:106-107)

Credeți în Allah Cel mai Mare și în Ziua Judecății!

„O, voi cei care credeți, fiți cu frică de Allah! Și fiecare suflet să bage de seamă ce trimite înainte, pentru Ziua de mâine! Și fiți cu frică de Allah, căci Allah este

Bineștiutor a tot ceea ce faceți voi!”

(Sura Al-Hasr, 59:18)

Meditați, dragii noștri cititori, la viața voastră de pe pământ și la viața eternă; asupra existenței voastre, asupra morții, asupra timpului prezent, cât și a timpului viitor.

Meditați asupra vieții voastre prezente și gândiți-vă la aceia care au trăit înaintea voastră. Cu siguranță cei care au învățat, au și împărtășit din învățămintele lor celor care au vrut să țină cont de ele.

Dar din păcate, ei au dispărut fără a mai lăsa urme, ca și când nu ar fi existat vreodată, toate acestea aparținând trecutului. Și noi, la ora actuală, mergem pe același drum, devenind, inevitabil, ceea ce ei au devenit.

Vom traversa această viață după ce am cunoscut splendorile ei, după ce ne-am creat, cu mare bucurie, o familie, pentru ca, într-un mare final, să fim și noi îngropați.

În Ziua Învierii vom fi singuri, cu faptele noastre. Dacă faptele noastre sunt bune, atunci drumul nostru va fi ușor, dar dacă faptele noastre sunt rele, drumul nostru va fi anevoios și dificil.

În acea mare Zi, a „suflării în trâmbiță”, toți vom părăsi mormintele noastre pentru a merge

la întâlnirea cu Seniorul Universului. Vom fi desculți, dezbrăcați sau pe jumătate îmbrăcați, așa cum spune și Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, informând-o pe Aisha, *radhi Allahu anha*, care a relatat că l-a auzit pe Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spunând:

„Oamenii vor fi adunați în Ziua Învierii desculți, goi și necircumciși.” Ea a zis: *„Mesager al lui Allah, bărbatul și femeia vor fi împreună în acea Zi și se vor privi unul pe celălalt?”* Auzind întrebarea, Mesagerul lui Allah a spus: *„Aisha, situația va fi prea gravă, pentru ca ei să se mai uite unul la celălalt!”* (relatat de Bukhari, Muslim și Nasa'i)

Allah Preaînaltul a spus:

„Iar când se va sufla în trâmbiță, nu vor mai fi înrudiri între ei în Ziua aceea, nici nu se vor întreba întreolaltă”

(Sura Al-Mu'minun, 23:101)

Și a mai zis Allah subhana wa ta'ala:

„O, voi oameni! Fiți cu frică față de Domnul vostru! Cutremurul Ceasului va fi un lucru înspăimântător. ~ În ziua în care îl veți vedea, va uita fiecare femeie care

alăptează pe cel pe care ea îl alăpta și fiecare femeie însărcinată va lepăda sarcina ei, iar pe oameni îi vei vedea amețiți, fără ca ei să fie beți, dar osânda lui Allah va fi aspră.”

(Sura Al-Hajj, 22:1-2)

Vom vedea, în Ziua aceea, inimi pline de o mare frică, priviri lăsate și umile. Vom vedea în acea zi „cărțile” unde sunt scrise conturile noastre desfășurate. Credincioșii vor ține cărțile lor în mâna dreaptă, pe când necredincioșii le vor ține în mâna stângă, sau chiar la spatele lor.

Cei care vor ține cartea lor în mâna dreaptă vor spune fericiți: *„Uitați-vă, țineți și citiți cartea mea!”* Din contră, ceilalți, care vor avea cărțile în mâna stângă, vor spune triști și fără nici o speranță: *„Aș fi vrut să nu-mi fi fost dată cartea mea!”*, cu mare durere invocând distrugerea lui.

În acea Zi, vor fi puse în balanță faptele bune și faptele rele, așa cum spune Allah subhana wa ta'ala în Sfântul Coran:

„Cel care a făcut un bine cât un grăunte de colb, îl va vedea, ~ După cum, cel care a făcut un rău cât un grăunte de colb, îl va vedea”

(Sura Az-Zalzala, 99:7-8)

Allah Preaînaltul a mai spus:

„În Ziua Învierii, Noi vom pune balanța dreaptă și nici un suflet nu va fi urgisit câtuși de puțin. Și de ar fi ceva, chiar și numai cât greutatea unui bob de muștar, Noi îl vom aduce. Și Noi suntem îndeajuns ca socotitori.”

(Sura Al-'Anbiya', 21:47)

În acea Zi, de asemenea, vom vedea oameni coborând unii peste alții în valuri, de parcă ar fi orbi. Durerea va fi insuportabilă, la fel și mizeria și chinul, iar ei vor spune: „De ce nu căutăm noi pe cineva care să intervină în favoarea noastră pe lângă Domnul nostru?” (relatat de Bukhari și Muslim)

Iar ei l-au găsit pe Profetul Adam, aleihi sallam, apoi pe Profetul Noe, aleihi sallam, apoi pe Profetul Ibrahim, aleihi sallam, apoi pe Profetul Moise, aleihi sallam, dar ei au prezentat fel de fel de scuze pentru a scăpa de această cerere atât de dificilă. Apoi l-au găsit pe Issa, aleihi sallam, care le-a zis: „Noi nu putem să facem nimic, dar mergeți și căutați-l pe Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, servitorul, căruia Allah Preaînaltul i-a iertat păcatele din trecut și din viitor.” (relatat de Bukhari și Muslim)

Ei au mers să-l caute pe Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, care le-a spus: „Eu sunt mulțumit de ceea ce Allah Preaînaltul mi-a dăruit ca recunoștință. Eu sunt ultimul la care ați ajuns, deci judecata poate începe.” (relatat de Bukhari și Muslim)

Și cerând permisiunea de la Allah Preaînaltul, dintr-o dată căzu în prosternare.

Pentru toate laudele și mulțumirile aduse, Allah subhana wa ta'ala îi oferi Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, ceea ce niciunei persoane nu i-a oferit. Allah Preaînaltul îl

lăsă să se prosterneze atât timp cât dori, apoi spuse: „O, Mohammed! Ridică-ți capul! Vorbește și ai să fii ascultat, mijloace și mijlocirea ta va fi acceptată. Cere și ți se va da!” (relatat de Bukhari și Muslim)

În acea Zi, Allah Preaînaltul coboară, să decidă pentru creaturile Sale și să le judece.

El, subhana wa ta'ala, se va izola cu servitorul Său credincios și nu va dezvălui greșelile lui. Îi va vorbi direct, fără a avea nevoie de un interpret între ei. Îl va informa despre greșeli, iar robul Său le va admite și recunoaște.

Favoarea făcută de Allah subhana wa ta'ala asupra lui va fi atunci când va zice: „Nu ți-am dezvăluit greșelile tale din viața de pe pământ, iar astăzi ți le iert!” (relatat de Muslim)

În acea Zi vom vedea bazi-nul Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, unde creaturile însetate își vor satisface setea. Această apă este mai albă decât laptele, iar gustul este mai dulce decât mierea, și mirosul ei mai plăcut decât cel de mosc. Lungimea lui măsoară o lună de

mers, la fel ca și lățimea lui. Cupele vor fi atât de multe și de luminoase, cum sunt stelele de pe cer. Numai cei care au crezut în Allah Preaînaltul și au urmat Sunna vor bea din acest bazin. Cel care va bea o singură înghițitură nu va mai simți niciodată setea. Primii care vor bea sunt oamenii săraci, muhajerinii (persoanele care au fugit din Mekka spre Medina, care era în acel timp locuită de politeiști).

În acea Zi, soarele se va apropia de creaturi la o distanță de o mie de metri, iar oamenii vor înota în transpirația lor. În funcție de faptele fiecăruia, vor fi printre ei unii cărora transpirația le va ajunge la glezne, altora la genunchi, altora la nivelul rinichilor, iar altora transpirația le va acoperi tot corpul.

Pe de altă parte, Allah Preaînaltul va acoperi cu umbra Sa pe cei pe care El, subhana wa ta'ala, va voi. În Ziua aceea, nu va fi nici o umbră, în afară de Umbra Sa.

Abdullah ibn Amr a relatat că Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: „...Și apoi se va sufla din trâmbiță și ei se vor ridica și vor începe să privească (de jur împrejur). Și se va spune: „O, oameni, duceți-vă la Domnul vostru!” Și apoi vor fi întrebați. Apoi se va spune: „Aduceți un grup (dintre ei), pentru Focul Iadului!” Și se va întreba: „Din câți să fie format?” Se va zice: „Dintr-o mie, selectați 999 de oameni care să meargă în Focul Iadului.” Aceasta va fi «o Zi care

îi va face pe copii cărunți» (73:17), din cauza groazei ce o va caracteriza; și aceasta va fi ziua în care s-a spus: «Într-o Zi li se va arăta lor o nenorocire» (68:42)...” (relatat de Muslim)

„Ziua în care vă va aduna El pentru Ziua Adunării, aceea este Ziua marii pierderi. Iar pe acela care crede în Allah și împlinește fapte bune, El îl va ierta pentru faptele sale rele și-l va lăsa să intre în Grădini pe sub care curg pâraie și vor fi veșnic sălășluitoari în ele. Aceasta este marea izbândă. ~ Iar aceia care nu cred și socotesc semnele Noastre mincinoase, aceia vor fi oaspeții Focului și vor fi veșnic sălășluitoari în el. Și ce rea soartă!”

(Sura At-Taghabun: 9-10)

La auzul acestor cuvinte, în acel moment precis, copiilor li se va albi părul. În acea Zi, podul va fi ridicat deasupra Gheenei, a cărei lățime este mai subțire decât un fir de păr și este mai ascuțit decât o sabie. Atunci vor apărea pe amândouă părțile de pod - pe partea dreaptă și pe

partea stângă - faptele făcute, legăturile parentale, care se vor așeza într-o linie dreaptă, atunci când oamenii vor traversa.

Conform faptelor fiecăruia, robii lui Allah Preaînaltul vor traversa, unii într-o clipire, alții ca un fulger, alții târându-se, iar alții întinzându-se și implorând: „Ajută-ne! Ajută-ne!”

Deasupra podului vor fi atârinate cârlige care vor agăța tot ce li se ordonă să agățe, și acele persoane vor fi aruncate în Infern.

În acea Zi, oamenii vor fi separați în două mari grupări: o grupare care va merge în Paradis și o altă grupare care va merge în cuptoarele de foc.

„Când ziua și ora va veni, în acea zi vor fi separați (unii de alții): cei care au crezut și au împlinit fapte bune vor merge în Grădini, iar cei care nu au crezut și au tratat drept minciuni semnele Noastre, aceștia vor merge și vor fi supuși pedepsei.”

Servitori ai lui Allah!
Credeți și pregătiți-vă pentru

acea Zi care este inevitabilă; este singura destinație, fără nici o îndoială, este ultima întâlnire.

Acea Zi este imensă și înfricoșătoare, dar va fi ușoară pentru cei pioși și credincioși.

Credeți în Allah Preaînaltul și să știți că Allah subhana wa ta'ala știe ce este în piepturile voastre! Aveți grijă!!!

O voi, creaturi din ceruri și de pe pământ! Acela care cunoaște nevăzutul și vizibilul, noi Îți declarăm că nu există alt dumnezeu în afară de Tine, Unicul, Cel care este plin de Măreție și Laudă, ești Singurul pe care Îl implorăm pentru iertarea noastră!

Tu ești Cel fără de Egal, iar noi Te implorăm să ne aperi de nenorocirile acelei Zile, să ne atenuezi suferința!

Binecuvântează-ne pe noi și alătură-ne celor drekți!

Ameen!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

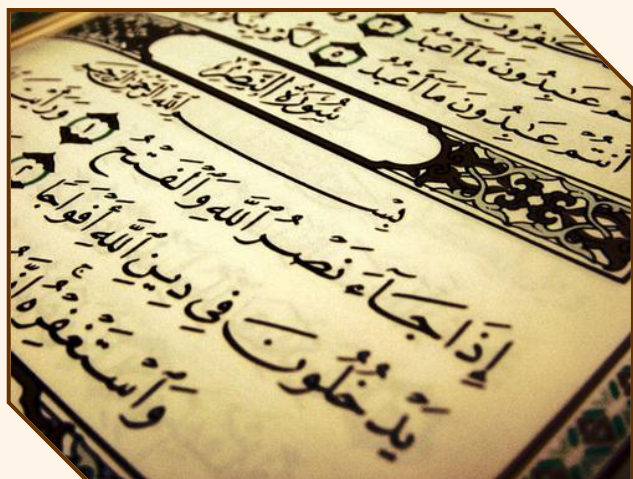
TĂFSIR SURA AN-NASR

- revelată la Mekka -

Tradus din Tăfsir Ibn Katheer, rahimahullah ta'ala

~ de Umm Omar ~

Virtuțile Surei An-Nasr (Sura Biruinței)

Sura An-Nasr este echivalentul unei pătrimi din Coran și la fel, Sura Al-Zalzalah este echivalentul unei pătrimi din Coran.

Nasa'i înregistrează de la Ubaydullah ibn Abdallah ibn Utbah că Ibn Abbas i-a spus: „O, Ibn Utbah! Știi care a fost ultima sură revelată, din Coran?” El a răspuns: „Da, a fost **«Când vine biruința lui Allah și cucerirea»**”. Ibn Abbas a spus: „Ai spus adevărul.”

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Când vine biruința lui Allah și cucerirea

2. Și-i vezi pe oameni intrând în religia lui Allah în cete,

3. Atunci slăvește-L cu laudă pe Domnul tău și roagă-L pe El de iertare, fiindcă El este Iertător [cu cel care se căiește] [Tawwab]!

Sura aceasta informează cu privire la sfârșitul vieții Mesagerului lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam.

Bukhari relatează de la Ibn Abbas, care a spus: «Omar obișnuia să mă aducă la întâlnirile cu oamenii în vârstă, de la băătă de la Badr. Cu toate acestea, era unul dintre ei care a simțit ceva în sinea lui, împotriva participării mele. Astfel, el a spus: „Omar, de ce l-ai adus pe acest tânăr să stea cu noi, când el e de vârsta copiilor noștri?” Omar a răspuns: „Cu adevărat, el este printre cei care te cunosc.”

Apoi, într-o zi, el i-a chemat și m-a invitat și pe mine să stau cu ei; și nu cred că el m-a invitat să particip alături de ei numai pentru a fi acolo (fără nici un motiv). El a spus: „Ce părere ai despre spusele lui Allah subhana wa ta'ala: **«Când vine biruința lui Allah și cucerirea»?**”

Unii dintre ei au spus: „Ni s-a poruncit să Îl laudăm pe Allah subhana wa ta'ala și să căutăm

iertarea lui Allah Preaînaltul, atunci când El ne ajută și ne dă victoria.” Unii dintre ei au tăcut, neputând să mai spună ceva.

Apoi, Omar mi-a spus: „Este ceea ce spui, o, Ibn Abbas.” Am spus: „Nu.” El (Omar) a spus: „Ce spui?” Am spus: „Acesta a fost începutul sfârșitului vieții Mesagerului lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, despre care Allah subhana wa ta’ala l-a informat. Allah Preaînaltul spune: **«Când vine biruința lui Allah și cucerirea»**, ceea ce înseamnă că este un semn al sfârșitului vieții tale (al vieții Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*).

«Atunci slăvește-L cu laudă pe Domnul tău și roagă-L pe El de iertare, fiindcă El este Iertător [cu cel care se căiește] [Tawwab]!»

Omar ibn Khattab a spus: „Nu știu nimic altceva, în afară de ceea ce ai.”

Bukhari a fost singur când a înregistrat acest hadith. (Al-Bari, 8:606)

Imam Ahmad înregistrează de la Ibn Abbas, care a spus:

„Când a fost revelat **«Când vine biruința lui Allah și cucerirea»**, Mesagerul lui Allah a spus: **«Moartea mea a fost anunțată pentru mine.»** Și într-adevăr, el a murit în timpul aceluia an.” Ahmad era singur când a înregistrat acest hadith.

Bukhari relatează că Aisha, radhi Allahu anha, a spus:

„Mesagerul lui Allah obișnuia să spună de multe ori, în plecături și prosternare: **«Cât de Măreț ești, o, Allah, Domnul nostru,**

și mă rog Ție, o, Allah, iartă-mă!» El a făcut acest lucru ca interpretarea sa proprie a Coranului (a arătat punerea sa în aplicare).”

Și restul relatatorilor au înregistrat acest hadith, cu excepția lui Tirmidhi.

Imam Ahmad înregistrează de la Masruq că Aisha, radhi Allahu anha, a spus:

„Mesagerul lui Allah obișnuia să spună de multe ori, spre sfârșitul vieții sale: **«Slavă lui Allah și toată lauda Lui. Caut iertarea lui Allah și mă căiesc la El!»**”

Și el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Adevărat, Allah subhana wa ta’ala m-a informat că voi vedea un semn în Ummah mea și El mi-a poruncit că atunci când îl voi vedea, ar trebui să glorific lauda Lui și să caut iertarea Lui, pentru că El este Cel care acceptă căința. Și într-adevăr, am văzut semnul.

Când vine ajutorul lui Allah și cucerirea (*Al-Fath*). Și veți vedea că oamenii intră în religia lui Allah în mulțimi-cete. Slăviți lauda lui Allah și cereți iertare Lui. Adevărat, El este Cel care accep-

tă căința și Cel care iartă.” Muslim, de asemenea, a înregistrat acest hadith.

Sensul expresiei *Al-Fath* se referă aici la cucerirea Meccăi, și nu există decât o singură părere în privința sa. Într-adevăr, mulți arabi din diferite zone au așteptat cucerirea Meccăi, înainte ca aceștia să accepte Islamul. Ei au spus: „*Dacă el (Mohammed) este victorios asupra poporului său, atunci el este cu adevărat Profet.*”

Așa că atunci când Allah subhana wa ta'ala i-a dat victoria asupra Meccăi, ei au intrat în religia lui Allah subhana wa ta'ala (Islam), în cete. Astfel (după cucerirea Meccăi), nici doi ani nu au trecut, înainte ca peninsula arabilor să fie plină cu credincioși. Și nu a rămas nici un trib al arabilor acolo, cu excepția celor care au acceptat Islamul.

Și toată Lauda și Binecuvântarea I se cuvin numai lui Allah subhana wa ta'ala.

Bukhari relatează, în Sahihul său, că Amr ibn Salamah a spus:

„Când Mecca a fost cucerită, toți oamenii au alergat către Trimisul lui Allah, pentru a accepta Islamul. Diferite regiuni au întârziat în acceptarea Islamului, până când Mecca fost cucerită. Oamenii obișnuiau să spună: «*Lăsați-l pe el și oamenii lui! Dacă el este biruitor asupra lor, el este cu adevărat Profet.*»”

Noi am cercetat expediția războiului pentru cucerirea Meccăi, în cartea noastră, „As-

Surah”. Prin urmare, oricine doarește poate revizui acolo aceste informații.

Și toate Laudele și Binecuvântările I se cuvin lui Allah subhana wa ta'ala.

Imam Ahmad înregistrează de la Abu Ammar că un vecin de-a lui Jabir ibn Abdullah i-a spus lui:

«M-am întors dintr-o călătorie și Jabir ibn Abdullah a venit și m-a salutat. Așa că am început să vorbesc cu el despre împărțirea dintre oameni și ceea ce aceștia au început să facă. Astfel, Jabir a început să plângă și a spus: „L-am auzit pe Mesagerul lui Allah spunând: «Adevărat, oamenii au intrat în religia lui Allah în cete, și o vor părăsi, de asemenea, în cete.»”»

Acesta este sfârșitul Tăfsirului Surei An-Nasr și toată Lauda și Binecuvântările I se cuvin numai lui Allah subhana wa ta'ala.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

PROMISIUNILE LUI ALLAH SUBHANA WA TA'ALA

Tradus dintr-o prelegere a Imamului Anwar Al-Awlaki,
rahimahullah ta'ala

~ de Nadia Sayeh ~

...continuare din numărul precedent

Lumina - Noor

Pentru a continua șirul promisiunilor făcute de Allah subhana wa ta'ala, vom vorbi în continuare despre cea de a doua promisiune pe care Allah subhana wa ta'ala ne-a făcut-o, și anume LUMINA. Allah Preaînaltul, în Sfântul Coran, spune:

«Într-o zi îi vei vedea pe dreptcredincioși și pe dreptcredincioase cu lumina alergând în fața lor și în dreapta lor. [Și li se va zice lor]: „Iată astăzi vestea voastră cea bună: Grădini pe sub care curg pâraie și în care veți sălășlui voi veșnic! Aceasta este izbânda cea mare!”»

(Sura Al-Hadid, 57:12)

În Ziua Judecății, va fi întu-
neric și ni se va spune să pășim
pentru a trece peste un pod care
va fi mai subțire decât un fir de
păr și mai tăios decât o lamă. Și,
deci, va fi imposibil de trecut acel
pod. Doar dacă ni se va da Lumi-
na de la Allah subhana wa ta'ala
vom reuși, iar puterea acestei
Lumini depinde de credința care a
fost în inima fiecăruia, în această
viață (Dunya). Deci, această
lumină care se află în inimă nu
este o lumină fizică, ci o lumină
spirituală, care iese la iveală în
Ziua Judecății, într-o formă reală.

Credincioșii vor avea o rază
luminoasă puternică, ce poate fi
comparată cu un bec de 1000 de
Watts. Această intensitate nu este
la fel pentru fiecare dintre noi, ci
ea variază: 100 de Watts, 40 de
Watts; alții vor avea drept lumină
un bec foarte mic, alții vor avea
parte de un beculeț care se va
stinge și aprinde, din cauza circui-
tului slab - bateriile având nevoie
să fie încărcate -, iar alții nu vor
avea nici măcar lumina unui băț
de chibrit.

Puterea razei luminoase de-
pinde de intensitatea credinței
(imanului) care se află în inima
fiecăruia dintre noi. Acest iman va

apărea, în Ziua Judecății, sub formă de lumină.

Unii oameni vor avea atât de multă lumină, încât vor alerga atât de repede peste Pod (Siratul Mustakhim), precum vântul. În timp ce unii vor alerga, alții vor merge, ori vor trebui să facă un pas și să se oprească, până când mica lor rază va lumina iar, și apoi vor putea pași din nou. Alții vor începe să meargă pe Pod, dar lumina lor nu le va fi suficientă să ajungă pe cealaltă parte (care este cea a Paradisului – Jannah), și vor cădea în Focul Iadului (Jahannam).

Îi cerem lui Allah Az-Zawwajal să ne îndrume să fim dintre cei care ajung în Jannah. Ameen!

Credința (imanul) care este în inima noastră, astăzi, va fi lumina noastră de mâine. Și, deci, trebuie să ne hotărâm ce lumină vrem să avem în Ziua Judecății.

Allah subhana wa ta'ala va fi cu dreptcredincioșii

„De veți cere biruința [lui Allah], v-a și venit biruința [Lui], dar de veți înceta, e mai bine pentru voi. Însă dacă vă veți întoarce, ne vom întoarce și Noi și nu vă va fi de folos oastea voastră întru nimic, chiar de va fi [și mai] numeroasă, căci Allah este cu dreptcredincioșii.”

(Sura Al-Anfal, 8:19)

Allah subhana wa ta'ala a spus: **„...Allah este cu dreptcredincioșii”**; acest lucru înseamnă că dreptcredincioșii nu

vor avea nevoie de nimeni altcineva, în afară de El, Preaînaltul. Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: **„Adoră-L pe Allah ca și cum l-ai vedea, căci chiar dacă tu nu Îl vezi, El te vede.”** (relatat de Bukhari)

Allah subhana wa ta'ala este cu noi și ne oferă ceea ce merităm, în funcție de lucrurile pe care le facem (de exemplu: intențiile și faptele noastre).

Harul și Bunătatea lui Allah subhana wa ta'ala - Fadl

Allah subhana wa ta'ala a spus:

„Allah Și-a ținut făgăduința Sa față de voi, căci cu îngăduința Lui i-ați nimicit [pe dușmani] până ce v-ați poticnit și v-ați împotrivit unii altora asupra poruncii [date] și nu ați mai ascultat, după ce v-a arătat [biruința] pe care voi o voiați. Printre voi [s-au ivit] unii care voiau această lume și alții care voiau Lumea de Apoi. După aceea, v-a făcut El să dați înapoi în fața lor, pentru a vă încerca. Însă El v-a iertat, căci Allah este plin de har cu dreptcredincioșii.”

(Sura Al-Imran, 3:152)

Harul lui Allah subhana wa ta'ala este necalculabil. Allah Preaînaltul este plin de grație față de noi, mult mai mult decât merităm. De multe ori cerem ceva de la Allah subhana wa ta'ala, iar El, Preaînaltul, ne oferă mai mult. Acesta este Harul și Bunătatea lui Allah Az-Zawajal pentru dreptcredincioși, alhamdulillah.

Ocrotirea lui Allah subhana wa ta'ala

Allah subhana wa ta'ala, Cel mai Măreț, a spus:

„Cei mai îndreptățiți oameni să se socotească apropiați de Avraam sunt aceia care l-au urmat pe el și pe acest Profet și aceia care cred. Iar Allah este Ocrotitorul [Al-Wali] credincioșilor.”

(Sura Al-Imran, 3:68)

Wali înseamnă Ocrotitor. Iar Allah subhana wa ta'ala spune că El este „Al-Wali” al dreptcredincioșilor. Deci, un dreptcredincios nu are nevoie de nimeni altcineva în afară de Allah subhana wa ta'ala, deoarece El este Wali - Ocrotitorul nostru. Atunci, de cine mai avem nevoie? **ALLAHU AKBAR!!!**

Bunătatea și milostenia lui Allah subhana wa ta'ala - Rahma

Allah subhana wa ta'ala, Cel mai Măreț, a spus:

„Dar ei au zis: „Te miri tu de hotărârea lui Allah? Îndurarea și binecuvântarea lui Allah asupra voastră, o, locuitori ai acestei case! El este cu adevărat Cel

Vrednic de Laudă [și] Cel Vrednic de Glorie [Hamid, Majid]!”

(Sura Hud, 11:73)

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, l-a auzit pe Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, zicând:

„Cu adevărat Allah a creat Milostenia. În acea zi, El a creat-o într-o sută de părți. A păstrat 99 și a trimis o parte tuturor creaturilor Sale. Dați-le de știre necredincioșilor, ca din toată Milostenia care este în mâinile lui Allah, să nu piardă speranța că vor intra în Paradis; și dați-le de știre credincioșilor, că din toate pedepsele care sunt la Allah, nu sunt desconsiderați de la Focul Iadului.” (relatat de Bukhari)

Pe înțelesul tuturor, **Rahma** este aceea pe care o găsim simțind milă sau compasiune, nu numai pentru aproapele nostru, dar și pentru persoanele necunoscute nouă, aceasta făcând parte din **Rahma** lasată tuturor creaturilor de către Allah subhana wa ta'ala.

Îndurarea lui Allah subhana wa ta'ala - Rahim

Allah subhana wa ta'ala, Cel mai Măreț, a spus:

„În ce-i privește pe aceia care au fost cu credință și au împlinit fapte bune, pe ei Domnul lor îi va lăsa să intre sub îndurarea Sa. Aceasta este izbânda învederată.”

(Sura Al-Jathiya, 45:30)

Allah subhana wa ta'ala este Ar-Rahim, Cel mai Îndurător. De asemenea, și o persoană poate fi numită Abdulrahim, dar Îndurarea lui Allah subhana wa ta'ala este la rangul cel mai înalt și total diferită, aceasta fiind direct proporțională cu Măreția Sa.

Allah Preaînaltul a spus că îi va lua pe credincioși „**....sub îndurarea Sa**”, acest lucru însemnând **culmea îndurării**. Profetul

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

«„Nimeni nu va intra în Paradis doar datorită faptelor sale.” Companionii au întrebat: „Nici măcar tu, Trimis al lui Allah?” El a spus: „Nici măcar eu, doar dacă Allah mă binecuvântează cu îndurarea Sa.”» (relatat de Muslim)

Victoria

Allah Preaînaltul, Cel mai Măreț, a spus:

„Noi îi vom ajuta pe trimișii Noștri și pe cei care cred, atât în viața din această lume, cât și în Ziua când se vor ridica martorii,”

(Sura Ghafir, 40:51)

Și Allah subhana wa ta'ala a mai spus:

Leileha il ALLAH
Nu există alt dumnezeu în afară de ALLAH

„Noi am trimis profeți la neamurile lor mai înainte de tine și le-au dus lor semne limpezi. Și Ne-am răzbunat Noi pe cei care au fost nelegiuți și a fost o datorie pentru Noi ajutarea dreptcredincioșilor.”

(Sura Ar-Rum, 30:47)

Când credința va fi așa cum trebuie, atunci Allah subhana wa ta'ala ne va binecuvânta cu victorie. Trebuie să fim răbdători, deoarece dreptcredincioșii trec prin multe încercări, înainte ca victoria să le fie acordată.

Omar, radhi Allahu anhu, i-a întrebat pe companioni, radhi Allahu anhum, prin câte suferințe au trecut. Și unul dintre companioni, radhi Allahu anhu, și-a dezgolit spatele și i-a arătat. Omar, radhi Allahu anhu, a spus: „Nu am văzut niciodată un spate ca

acesta. Ce ți s-a întâmplat?” Și companionul, radhi Allahu anhu, a răspuns: „Unul dintre necredincioșii (musrikeen) din Quraish a pus pietre pe foc pentru un timp îndelungat, și apoi m-a aruncat cu spatele gol peste aceste pietre. Pielea și carnea mea ardeau, și simțeam mirosul cărnii arse; și, prin urmare, m-am ales cu aceste găuri negre și adânci, pe spate.”

Noi, oare, prin ce am trecut? Trăim o viață confortabilă, nu am trecut și nu am cunoscut nimic, în comparație cu cele prin care au trecut companionii, radhi Allahu anhum. Și totuși, avem frați și surori care trec prin încercări grele, foarte grele, în Palestina, Irak, Afganistan, etc; care sunt umiliți și batjocoriți în țările lor și în casele lor, iar noi nu trebuie să îi uităm în dua-urile noastre.

Victoria de la Allah subhana wa ta'ala este pe drum - aceasta este promisiunea lui Allah Preaînaltul. Dacă nu va veni pe parcursul vieții noastre, va avea loc în perioada vieții copiilor noștri. Însă această victorie, cu siguranță, va veni.

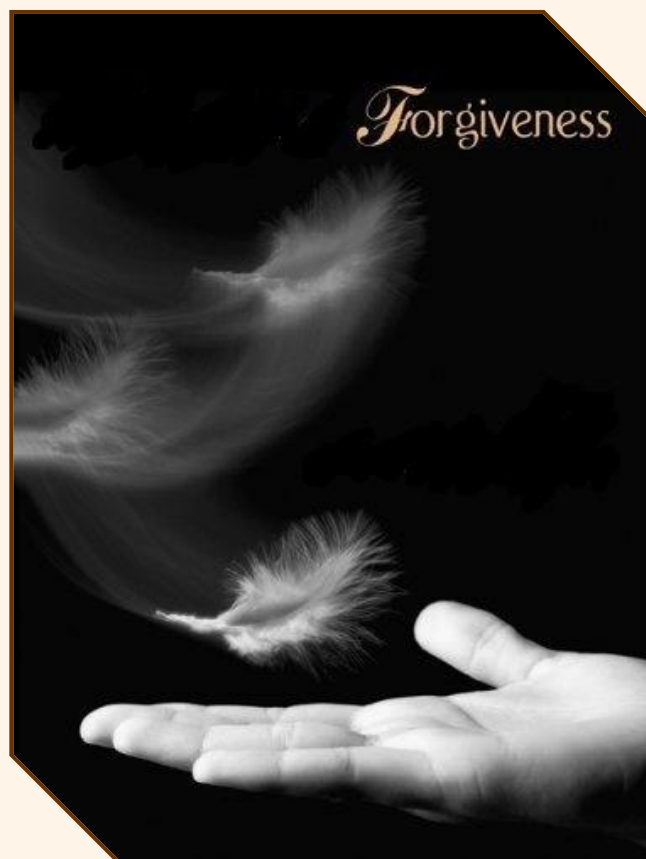
**Allah subhana wa ta'ala,
inshaAllah, va ierta păcatele
noastre**

Allah Preaînaltul, Cel mai Măreț, a spus:

„Cât despre aceia care cred și săvârșesc fapte bune, Noi îi vom ierta pe ei pentru faptele lor rele și-i vom răsplăti pe ei pentru faptele cele mai bune pe care le-au săvârșit.”

(Sura Al-Ankabut, 29:7)

Paradisul (Jannah) este pur și, deci, în Jannah nu poate fi admisă decât o persoană pură. Paradisul și impuritatea nu sunt compatibile. Nu există nimeni care să fie fără de păcate. Suntem cu toții „contaminați”, deci cum putem spăla aceste păcate?

Allah subhana wa ta'ala a promis dreptcredincioșilor că le va șterge păcatele numai dacă vor face, la rândul lor, următoarele lucruri: căința (tawbah) și căutarea iertării (astaghfirAllah).

Boala șterge păcatele; la fel și greutățile, încercările, necazurile - toate trec, inshaAllah, dacă sunt însoțite de răbdare. Trebuie să fie un proces de curățare. Există unele persoane pe care Allah subhana wa ta'ala le iubește mult. El, Preaînaltul, le arată favoarea Sa asupra lor și, deci,

Allah subhana wa ta'ala va face ca unele dintre păcatele lor să fie ascunse și va face ca tot aceste păcate să fie ascunse și în Lumea de Apoi (Akhira). Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

«Un om va fi adus în Ziua Judecății, iar genunchii lui îi vor tremura și vor aduce Cartea faptelor sale înaintea Lui. El știe ce a făcut și va trece prin Carte și va vedea multe păcate săvârșite; dar el va vedea că unele păcate mari au fost lăsate pe dinafară. Și va zice el: „O, Allah, există unele păcate pe care nu le văd aici!”, iar Allah îi va răspunde: „O, robul Meu, le-am ascuns pentru tine pe Lumea Cealaltă și le voi ascunde pentru tine și astăzi.” (relatat de Muslim)

Allah subhana wa ta'ala va face un acoperiș și un vâl peste păcatele credinciosului, atât timp cât credinciosul face un acoperiș peste el însuși. Deci, dacă am comis o greșală sau un păcat, trebuie să căutăm căința la Allah Preaînaltul, să căutăm iertarea (astaghfirAllah) și, apoi, să trecem mai departe. Atât timp cât căința este sinceră, Allah subhana wa ta'ala este dispus să ierte orice. InshaAllah!

Allah subhana wa ta'ala ne va arăta iubire

Allah Preaînaltul, Cel mai Măreț, a spus:

„Acelora care cred și săvârșesc fapte bune, Cel Milostiv le va arăta iubire.”

(Sura Maryam, 19:96)

Ulemma (marii învățați ai Coranului) au spus: „Dacă îți aduci inima mai aproape de Allah Preaînaltul, atunci El, subhana wa ta'ala, va aduce inimile dreptcredincioșilor mai aproape de tine.”

Dacă aducem nemulțumiri lui Allah Preaînaltul prin a face pe plac creațiilor Sale, atunci Allah subhana wa ta'ala va fi nemulțumit de noi și va face, de asemenea, ca creațiile Sale să fie nemulțumite de noi. Iar dacă Îi facem pe plac lui Allah subhana wa ta'ala prin a asculta de El, Preaînaltul, și nu de creațiile Sale, atunci Allah subhana wa ta'ala va fi mulțumit de noi și va face, de asemenea, ca și creațiile Sale să fie mulțumite de noi. Aceasta este ceea ce noi ar trebui să vrem și să facem, pentru ca inimile celor dreptcredincioși să ne iubească.

„De te-ai supune celor mai mulți de pe pământ, ei te-ar abate de la calea lui Allah, căci ei nu urmează decât bănuielile [lor] și ei nu fac decât să nascocască minciuni.”

(Sura Al-Anam, 6:116)

Și deci, să Îl iubim pe Allah subhana wa ta'ala, iar El, Preaînaltul, îi va face pe slujitorii Săi să ne iubească.

Această dragoste este numai a dreptcredincioșilor sinceri, căci o astfel de dragoste nu este de așteptat de la necredincioși, și nici de la cei care doar se cred credincioși.

InshaAllah, continuarea în numărul următor.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

CREDINȚA - „MODE D'EMPLOI”

ÎNTREȚINEREA CREDINȚEI

~ de Yasmin Dorina ~

Credința trebuie sădită, credința trebuie udată, credința trebuie hrănită; cu alte cuvinte, credința trebuie întreținută.

Credința este lucrul cel mai de preț pe care un om îl poate avea. Un om fără credință este o persoană pierdută, atât în viața aceasta, cât și în Viața de Apoi. Credința trebuie sădită în locul cel mai profund al inimii, până ce rădăcinile profunde vor invada fiecare vinișoară a corpului. Ajunsă în acest stadiu, nimic nu o mai poate dezrădăcina și acest lucru este foarte simplu de înțeles, deoarece credinciosul știe că orice lucru care se întâmplă este numai cu voia lui Allah Preaînaltul.

Credinciosul nu va căuta decât mulțumirea lui Allah subhana wa ta'ala. De câte ori se va abate asupra sa o nenorocire, o greutate, credința lui îl va ajuta să treacă mult mai ușor peste

toate aceste etape dificile ale vieții.

Și de s-ar aduna toată lumea să ajute un om cu ceva, nu îi va fi de ajutor, decât dacă acel ceva va fi scris să fie, de la Allah Preaînaltul; și dacă s-ar strânge toată lumea să pricinuiască un rău, nu îi va putea pricinui nici un rău, dacă nu este permis de Allah Preaînaltul.

Un adevărat credincios răbdă și așteaptă răsplata promisă de Allah subhana wa ta'ala, răsplată binemeritată prin voia lui Allah Preaînaltul, în Viața de Apoi.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus în legătură cu aceasta: „*Omul este încercat pe măsura credinței sale. Dacă credința este puternică, atunci și lucrurile cu care este încercat vor fi pe măsură. Iar de credința lui este slabă, atunci acestea vor fi pe măsura credinței sale.*”

Despre astfel de încercări găsim și în Sfântul Coran, vorbele lui Allah Preaînaltul:

„Oare socotesc oamenii că vor fi lăsați [în pace], dacă vor spune: „Noi credem!”, și că ei nu vor fi încercați?”

(Sura Ankabut, 29:2)

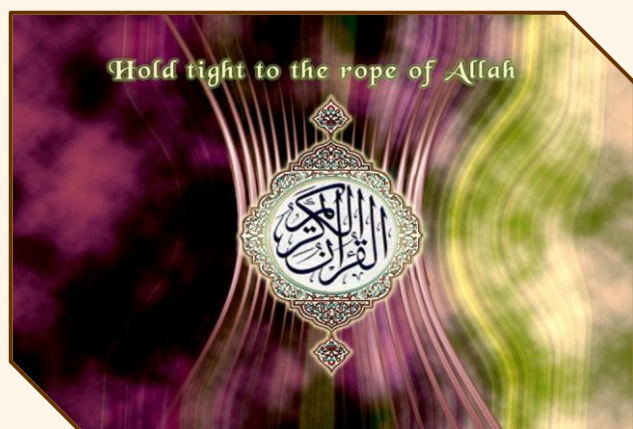
Allah subhana wa ta'ala încercă sinceritatea credinței robului Său, iar dacă această cre-

dință este adevărată, credinciosul va reuși să treacă peste încercările la care a fost supus, fără ca el să-și abandoneze credința; iar dacă omul are credință falsă, atunci el va renunța de la prima greutate, la credința sa.

Împăratul Heraclius l-a întrebat pe Abu Sufiyan, radhi Allahu anhu, despre credincioșii lui Allah Preaînaltul: „Oare dacă cineva a intrat în religia lui Allah Preaînaltul, renunță la ea la primul necaz?” Și Abu Sufiyan, radhi Allahu anhu, a răspuns: „Nu.”

Atunci, împăratul Heraclius a spus: „Aceasta este credința; când ea se statornicește în inima unui om!”

La statornicia înrădăcinării credinței stă citirea Coranului, ea apărând-o și făcând-o să crească și să se dezvolte, atingând, prin aceasta, iubirea pentru Allah subhana wa ta'ala. Tot ea statornicește și dă puterea și frumusețea Islamului. Un astfel de credincios îl poate înfrunta pe Iblis, audhu billah.

În trecut, femeia musulmană citea Coranul și, în inima ei, teama de Allah subhana wa ta'ala era atât de mare încât, atunci

când soțul ei pleca la muncă, ea îi spunea: „Fii cu frică de Allah Preaînaltul, pentru că noi putem răbda de foame în această viață, dar nu vom putea răbda focul, pe lumea cealaltă.”

Și când soțul ei se întorcea de la muncă, tot ea îl întreba:

„Cât ai memorat din Coran?”

„Ce ai învățat despre viața Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam?”

„Ai făcut rugăciunile la timpul lor?”

Aceste femei au existat, și nu sunt povești; în zilele noastre, este ceva de domeniul științifico-fantasticului. Allah Preaînaltul iahdina (să ne îndrepte și să ne țină pe calea cea bună) să aibă milă de sufletele noastre sărace, în întreținerea și iubirea acestei minunate religii pe care Allah subhana wa ta'ala ne-a dăruit-o, favorizându-ne prin aceasta.

„Însă acela care se va îndepărta de la Pomenirea Mea va avea parte de o viață grea și în Ziua Învierii îl vom aduce pe el orb la adunare.”

(Sura Ta-Ha, 20:124)

Tot din această rădăcină trebuie să plece ramificația faptelor bune, care și ele contribuie la hrana necesară pentru întreținerea credinței. Cu cât omul se supune mai mult lui Allah Preaînaltul, cu atât El, subhana wa ta'ala, îl va iubi mai mult. Și dacă Allah Preaînaltul iubește pe robul Său, atunci poruncește și Îngerilor, aleihum sallam, să-l iubească, iar omul va fi iubit de oameni, și tot

ce este pe pământ îi va fi de folos.

Când Profetul Yunus, aleihi sallam, era în burta balenei, el a stat în trei întinerici (negura balenei, negura mării și negura nopții) și s-a rugat la Allah subhana wa ta'ala.

Atunci Îngerii, aleihum sallam, au auzit și au zis:

„Noi auzim o voce cunoscută, dar ea vine dintr-un loc pe care nu-l cunoaștem.” Și le-a spus Allah Preaînaltul: „El este robul Meu, Yunus, el face în fiecare zi fapte bune.” Și a spus Allah Preaînaltul, în Sfântul Coran, despre Yunus, aleihi sallam:

„Și de n-ar fi fost el printre cei care aduceau preamărire, ~ Ar fi rămas în burta lui, până în ziua când vor fi înviați.”

(Sura As-Saffat, 37:143-144)

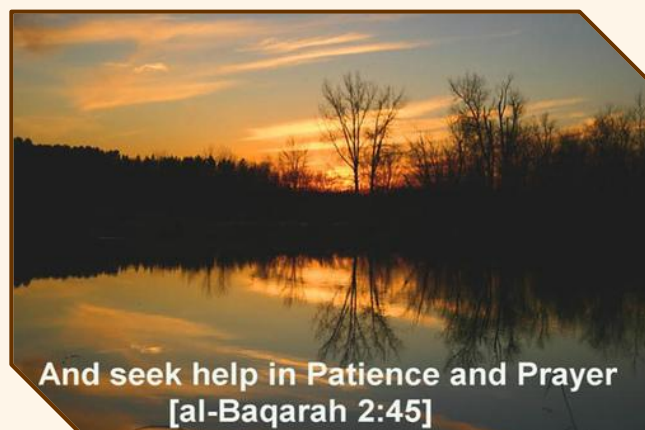
Aceasta a fost scăparea lui Yunus, aleihi sallam: pomenirea lui Allah subhana wa ta'ala și faptul că el făcea multe fapte bune.

Niciodată nu trebuie să ignorăm; din contră, trebuie să medităm la toate aceste povești Coranice, din tot ce e legat de cei 1431 de ani care s-au scurs. Omul trebuie să conștientizeze și să tragă învățăminte din toate aceste exemple, povești cu pilde, de un folos inestimabil. Allah Preaînaltul spune, în Sfântul Coran:

„Și în tot ce-ți povestim ție din veștile despre trimiși se află [pildă] cu care Noi întărim inima ta. Și prin acestea a venit la tine

Adevărul, îndemnarea și reamintirea pentru dreptcredincioși.”

(Sura Hud, 11:120)

And seek help in Patience and Prayer
[al-Baqarah 2:45]

Încrederea și Răbdarea nu pot rămâne separate de hrana zilnică a muminului.

Încrederea - pentru că este împărțită în două mari categorii: prima este încrederea că nimic nu este VEȘNIC, numai Allah Preaînaltul, iar cea de-a doua este Încrederea în Victoria celui credincios și răbdător.

Despre Răbdare se știe că este foarte grea și amară, dar răsplata ei este dulce ca mierea. Atunci când ai credința mare, ai și răbdarea mare. Încercările precum boala, problemele financiare, trec după cum este și credința. Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: „Nimănui nu îi poate fi dată o binecuvântare mai bună și mai măreață decât răbdarea.” (relatat de Bukhari)

Era odată un dreptcredincios, care a scris ceva pe o bucată de hârtie, a băgat-o, apoi, în buzunar, și nu o scotea decât atunci când îi era foarte greu. Iar atunci, citea de pe ea: „Ai răbdare pentru ceea ce Allah subhana

wa ta'ala a hotărât pentru tine, deoarece ești sub ochii Noștri."

Despre încântarea peste măsură, ar trebui să ne auto-educăm și să ne spunem că nimic nu este veșnic. Găsim aceasta în Sfântul Coran:

„Să nu te înșele peregrinatul prin țări al celor care nu sunt credincioși! ~ Puțină plăcere [în lumea aceasta] și apoi refugiul lor este Gheena! Și ce pat rău este acesta!

(Sura Al-Imran, 3:196-197)

Cât despre Încrederea în Victoria pe care Allah Preaînaltul a pregătit-o pentru dreptcredincioși, ea este foarte puternică. Despre aceasta găsim scris în Sfântul Coran, în nenumărate versete. El, Preaînaltul, a spus că sfârșitul aparține celor uniți; le-a vestit tuturor, prin Nobilul Coran, că Puterea este de la Allah Preaînaltul și că nu există altă putere decât de la Allah subhana wa ta'ala. De asemenea, El, Preaînaltul, a spus că viclenia lui Iblis, audhu billah, este slabă, în timp ce victoria Lui, Preaînaltul, se apropie.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus că, spre

sfârșitul lumii, musulmanii se vor aduna într-un singur stat și vor avea o singură conducere: politică, economică, etc.

Odată, *Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam*, stătea sprijinit cu spatele de Ka'aba, când a venit la el Habab, care fusese chivuit de necredincioșii din Mecca. El i-a spus *Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam*: „O, *Trimis al lui Allah*, oare nu vezi care este starea noastră? De ce nu ceri de la Allah victoria?”

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, s-a supărat și i-a răspuns: „Înainte voastră a existat un neam care a adus un om (care credea în altceva decât ei), l-au aruncat într-o groapă, i-au pus deasupra capului un fier, l-au tăiat în două, l-au pieptănat cu gheare de fier și, cu toate astea, tot nu a renunțat la credința sa.

O, *Habab, jur pe Allah Preaînaltul că această credință va fi desăvârșită atunci când cel ce va călători între două locuri nu se va teme decât de Allah subhana wa ta'ala, dar voi sunteți fără răbdare.*” (relatat de Bukhari)

Un exemplu de răbdare și statornicie în credință este Asia, *radhi Allahu anha*, soția Faraonului. El era unul dintre cei mai nelegiuți oameni care au existat pe acest pământ.

«[Zicându-i]: „Du-te la Faraon, căci el se întrece!”»

(Sura An-Nazi', 79:17)

Faraon s-a semețit pe Pământ, a depășit orice limită, considerându-se el însuși divinitate.

Cu toate acestea, soția lui era o femeie dreptcredincioasă,

care a refuzat să i se supună. Ea a crezut cu statornicie în credința dreaptă. Pentru aceasta, ea a fost chinuită sub soare, biciuită și, după ce plecau cei ce o biciuiau, veneau Îngerii, aleihum sallam, care îi făceau vânt cu aripile lor și îi arătau casa ei din Paradis.

Dacă cineva trecea pe acolo, ea întreba: „Cine a ieșit învingător? Moise, aleihi sallam, sau Faraon?” Și oamenii îi răspundeau: „Moise, aleihi sallam, și Harun, aleihi sallam”, iar ea spunea: „Cred în Stăpânul lui Moise, aleihi sallam.”

Faraonul a cerut să se aducă cea mai mare piatră și le-a spus slujitorilor săi: „Dacă ea continuă să creadă și nu renunță la această credință, aruncați peste ea această piatră; dar dacă ea se leapădă și renunță la credința ei, lăsați-o; ea va fi în continuare soția mea.” Cu toate că Faraon a amenințat-o și a legat-o sub soare, pentru ca ea să renunțe la credința ei, Asia, radhi Allahu anha, nu a fost afectată și nici credința ei nu a scăzut deloc. Ea i-a spus Faraonului: „O, tu, acesta, n-ai putut să miști decât trupul meu; fă ce vrei, deoarece credința mea e la fel.” Moise, aleihi

sallam, a trecut odată pe lângă ea și a întrebat-o dacă are nevoie de ceva, iar ea a spus: „O, Moise, Stăpânul meu e mulțumit, sau e supărat pe mine?”

„O, Asia, cum să nu fie mulțumit? El te pomenește tuturor Îngerilor din Cer și toți Îngerii te așteaptă; cere-I lui Allah ce vrei.” Și ea a spus: „O, Allah, du-mă-mi mie o casă în Cer.”

A spus Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam: „Cele mai bune femei sunt: Asia bint Muzahim; Maryam, fiica lui `Imran; Khadija bint Khuwaylid și Fatima bint Mohammed, radhi Allahu anhunna.” (relatat de At-Tabarani și Al Hakim și convenit de majoritatea relatatorilor)

Nu uitați, dragi cititori, să vă folosiți de privilegiul care v-a fost acordat de Allah Preaînaltul, de a fi musulmani; îndepliniți-vă datoria față de Creatorul vostru, adorându-L și slujindu-L ca buni mumineeni, inshaAllah.

Fie ca Bunul Allah Preaînaltul să aibă milă de sufletele noastre și să ne ușureze tot ceea ce este cel mai bine pentru noi!

Ameen!

În clipele fericite, slăvește-L pe Allah!

În clipele dificile, caută-L pe Allah!

În clipele de liniște, adoră-L pe Allah!

În clipele dureroase, încrede-te în Allah!

Clipă de clipă, mulțumește-I lui Allah!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

STRATAGEMELE PERICULOASE ALE LUI

IBLIS, AUDHU BILLEH

~ de Gabriela Guettat ~

~ Șiretenia combinată cu escrocheria, înșelăciunea și viclenia, fac parte din caracterul alunecos al lui Iblis, audhu billeh. ~

Într-adevăr, nu este posibil pentru noi, oamenii, să discernem, nici să supraveghem și nici să limităm diferitele tipuri de rău pe care Iblis, audhu billeh, poate să le pună în aplicare.

Într-adevăr, Iblis, audhu billeh, este cauza tuturor relelor din lume dar, după o cercetare minuțioasă, putem vedea că stratagema sa bolnavă este concentrată în șase categorii. El continuă să conducă omul, până când acesta alunecă și, în final, cade în capcană.

Prima capcană este Kufr, infidelitatea de a-I face asociați lui Allah Preaînaltul și a fi dușmanul Mesagerului Său, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

În cazul în care Diavolul, audhu billeh, reușește să îl prindă pe om în această primă capcană, face din el un soldat în armata sa și asistent responsabil pentru semenii lui, devenind astfel o reclamă pentru Iblis, audhu billeh. În-să, dacă acea persoană este destinată să aleagă Islamul (chiar înainte de a fi creat), se va evita capcana. Dar Iblis, audhu billeh, dacă nu a reușit, persistă și nu disperă, face totul ca să-l conducă pe om la cea de-a doua capcană, și mai mârșavă.

Capcana se numește Inovare (Al-bid'a), cea preferabilă Diavolului, audhu billeh, pentru că perversitatea și celelalte acte de neascultare, de nesupunere, riscă să modifice linia cea dreaptă a religiei.

Bid'a este un păcat mare, cu dublu efect. Inovatorul este responsabil pentru inovație și, în același timp, și de marele păcat de a schimba drumul drept al religiei. Pocăința unui inovator poate fi acceptată, *inshaAllah*, atunci când acesta va renunța la inovație. Iblis, audhu billeh, combină cu succes și aruncă această persoană în dăunătoarea capcană a inovării (bid'a), făcând-o să fie propagată și, deci, aducând rivali pe linie cu Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Dar dacă acest om este legat de Sunna și urăște Bid'a, Iblis, audhu billah, în acest moment, face tot posibilul să îl prindă în a treia capcană, **împingându-l, astfel, să facă păcate mari.**

În acest stadiu, Iblis, audhu billah, încearcă să ducă musulmanul spre comiterea păcatelor majore, mai ales dacă este o persoană cunoscătoare a științelor (un învățat urmat de oameni).

Iblis, audhu billah, încearcă să-i întindă capcane, pentru a-l utiliza ca o cauză, prin el îndepărtându-i pe fideli de la practicarea religiei; și bineînțeles că oamenii sunt ușor de deviat, luându-l pe învățat ca model. În această misiune Sheitanul, audhu billah, găsește ușor un naiv, făcându-l să creadă că el propagă devierea, fără ca acesta să-și dea seama că, de fapt, el este naiv și lucrează pentru Iblis, audhu billah.

„Aceia care vor ca printre dreptcredincioși să se răspândească ticăloșia vor avea parte de osândă dureroasă atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi. Allah știe, în vreme ce voi nu știți.”

(Sura An-Nur, 24:19)

Osânda dureroasă, menționată în verset, ajunge la cei care doresc să propage greșelile fraților lor (în mod normal, un musulman nu răspândește defectele și greșelile fraților săi); păcatele comise de către acele persoane în cauză, fac parte din păcatele care sunt între Allah subhana wa ta'ala și robii Săi, ele putând fi iertate în cazul în care păcătoșii se căiesc,

regretând greșelile lor și cerând iertare.

În timp ce naivul vorbitor face o nedreptate, în cazul acestor persoane, astfel de păcate fac parte din păcatele oamenilor, neprofitând de iertare prin înțelegere, între asupritor și asuprit. Prin acest mijloc, Iblis, audhu billah, atinge, prin persoana vorbitoare, pe cel învinuit, făcându-l să dezvăluie toate acestea, atentând la demnitatea sa și șocând pe fratele lui sau pe cei care aud.

Allah subhana wa ta'ala știe totul, chiar și ceea ce nu spunem când suntem singuri.

Dacă Iblis, audhu billah, nu poate ajunge nici prin acest mod să înșele omul, va face totul pentru a trece la a patra capcană: așa zisele **„păcate mici”**, care pot provoca pierderea unei persoane, în cazul în care aceste păcate se acumulează.

Abdullah Ibn Mas'ud, radhi Allahu anhu, a spus: „Nu există o faptă rea mică, înfăptuită cu insistență și nu există un păcat fără să ceri iertare, cu cât păcatul este mai mare pentru Allah, este

nimic ca să fii iertat.” (relatat de Bukhari)

El spune aceasta chiar într-un hadith, dând ca exemplu un grup de oameni care au adus fiecare câte o bucată de lemn și au reușit să-și prepare hrana.

Astfel Iblis, audhu billeh, duce pe om la acumularea a cât mai multe păcate mici. Omul, crezând că lucrurile mici nu sunt atât de grave, comparându-se cu o persoană care comite un păcat major, se crede într-un stadiu mult mai bun, de „mic păcătos”.

În cazul în care Iblis, audhu billeh, în acest stadiu nu a ajuns la ceea ce a voit, va încerca totul pentru a-l atrage pe om în **a cincea capcană, care este „Al-moubah”, permisul.**

Acestea sunt acte care nu aduc nici recompense, nici păcate. Aici, Diavolul, audhu billeh, încearcă să devieze slujitorul de la unele acte benefice pentru el în Ziua Învierii, folosindu-se de diferite mijloace pentru a-și atinge scopul și a nu îl lăsa pe credincios să facă actele pentru care a fost creat.

În cazul în care această persoană reușește să își gestioneze timpul, astfel încât să nu își piardă minutele vieții sale în van, va lucra continuu în mod benefic pentru el și mai ales pentru Viața de Apoi.

Sheitan, audhu billeh, folosește, de această dată, **capcana a șasea, atrăgându-l pe servitor în lucruri mult mai puțin avantajoase decât altele** (care aduc recompense mai puține decât altele).

Sheitan, audhu billeh, nu disperă, îl va abate pe acest slujitor, chiar și după ce nu a reușit în primele capcane. De fapt, el se va folosi de stratagemele sale, astfel încât acesta să fie ghidat la acte care, chiar dacă nu sunt foarte bine răsplătite, sunt, totuși, acte recompensate. El înfrumusețează aceste acte în conformitate cu marile valori, în moduri în care ele trebuie să treacă. Credincioșii nu reușesc să conștientizeze că acest abuz este al Diavolului, audhu billeh. Omul vede și crede că acțiunile sale sunt bune, și nici chiar Diavolul, audhu billeh, nu reușește să-i facă vreun rău. El este convins că acțiunea sa a fost ghidată de Bunul Allah Preaînaltul.

În acest caz, servitorul este scuzat, deoarece cunoștințele sale sunt limitate și nu se poate distinge strategia Diavolului, audhu billeh, care inspiră șaptezeci de lucrări bune pentru o singură lucrare rea, dar care le șterge pe celelalte șaptezeci bune.

Omul nu poate atinge nivelul de previziuni decât dacă lumina inimii sale este ghidată de Allah Preaînaltul. El nu poate fi ghidat decât urmând Tradițiile și Sunnah Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, atașamentul său față de acestea lăsându-l să se identifice.

Allah subhana wa ta’ala dăruiește har numai celor aleși dintre slujitorii Săi.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

PARABOLĂ

OTRAVA SUFLETULUI

~ de Gabriela Gharabli ~

Era odată o tânără frumoasă și nobilă, care era și puțin arogantă. Și așa cum este rostul vieții, a venit și timpul ei să se căsătorească. Soțul acesteia nu s-a nimerit a fi un om foarte bogat dar, în schimb, își iubea mult familia, îndeosebi pe mama lui văduvă. Așa că tânăra femeie nu a avut de ales și a trebuit să stea împreună cu soacra sa. Erau două persoane cu caractere diferite, așa că nu a trecut mult timp și au apărut conflictele; scandalurile s-au accentuat în așa măsură, încât și soțul a realizat acest lucru.

Această tânără a văzut că nu se mai poate; căsnicia lor ducea către Iad. Era îngrijorată și pentru soțul ei, care de fiecare dată era arbitru între ea și mama lui.

Era foarte neliniștită și căuta soluția care să pună capăt acestui conflict interminabil. În acest sens, a decis să viziteze un prieten vechi de-al tatălui ei, un

naturalist în vârstă, foarte înțelept. S-a dus la acest om și i-a povestit durerea ei.

Sfatul înțeleptului a fost cert și direct: trebuia să scape de acea soacră cu care nu se înțelegea, și toate acestea trebuiau să decurgă fără ca cineva să afle de acest secret. Zis și făcut. O rețetă compusă din câteva plante, care își făcea efectul treptat, dar fără greș. Efectul era eficace numai pe parcursul a trei luni de zile.

Astfel, soacra va părăsi această lume fără ca nimeni să nu știe nimic, iar tânăra femeie își va găsi fericirea alături de soțul ei drag.

Comportamentul ei trebuia să fie exemplar în această perioadă. Nu trebuiau lăsate urme de îndoială, trebuia să se comporte foarte frumos, ba chiar a sfătuit-o (înțeleptul) să evite orice fel de conflict cu ea. Chiar dacă soacra nu avea dreptate și țipa, trebuia ca ea să rabde, să nu care cumva cineva să bănuiască ceva; cu alte cuvinte, trebuia să fie o noră exemplară, ideală.

Bucuroasă, s-a întors către casă cu această soluție și a pus planul în practică, pas cu pas. Pregătea cele mai gustoase mâncăruri, iar elixirul îl puneă cu mare atenție în farfuria soacrei,

având grijă să nu lase loc de îndoială.

Soacra, la rândul ei, văzând această schimbare, a început și ea să fie mai înțelegătoare cu nora ei, așa că, odată cu scurgerea timpului, soacra a început să-și iubească nora ca pe propria ei fiică. Nora, la rândul ei, era foarte binevoitoare, dar nu uita să administreze doza prescrisă de înțelept.

Pe zi ce trecea, nora realiza că greșise foarte mult față de soacra ei. Ea nu era o femeie chiar așa de rea pe cât credea, ba dimpotrivă, era plină de viață și iubitoare. Însă, deja, moartea ei se apropia, cu fiecare zi care trecea.

Suferea mult, așa că a hotărât să meargă la acel înțelept, poate avea un antidot al acelei otrăvi, poate reușea să-și salveze soacra, și a cerut acelui înțelept antidotul.

Înțeleptul, după ce a ascultat-o cu atenție, a început să râdă în hohote, dar nora era destul de serioasă. Nu mai dorea nicidecum moartea soacrei, ba din contră, insista s-o salveze. Înțeleptul i-a spus:

„Fata mea! Acel elixir pe care l-ai administrat soacrei tale și despre care credeai că este otravă, nu este decât un leac, care întărește imunitatea corpului, deoarece, după ce te-am ascultat, am văzut că otrava adevărată era în mințile voastre. Atunci când te-ai comportat frumos, această otravă s-a dizolvat și a lăsat loc iubirii și înțelegerii.”

InshaAllah, să nu lăsăm ca mintea, inima și sufletul nostru să fie otrăvite de răutate.

Trebuie să încercăm să lăsăm loc numai sentimentelor pozitive față de cei apropiați și să nu uităm spusese lui Allah Preaînaltul:

„Adorați-L pe Allah și nu-I asociați Lui nimic! Purtați-vă bine cu părinții, cu rudele, cu orfanii, cu sărmanii, cu vecinul apropiat și cu vecinul străin, cu tovarășul de alături, cu călătorul de pe drum și cu cei stăpâniți de mâinile voastre drepte, căci Allah nu-i iubește pe cel trufaș și pe cel lăudăros!”

(Sura An-Nisaa, 4:36)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

REDESCOPERIREA ADEVĂRATELOR VALORI

Povestea surorii Alina Tasnim și a fiului său, Yassin

As sallam aleykum wa
rahmatullahi wa barakatuhu

Bismilleh Ar-Rahman, Ar-Rahim

Numele meu este Tasnim. Nu știu cum să îmi încep povestea, ca să nu vă plictisesc, dar nici să nu pierd esența.

Am auzit despre Islam cu mult înainte să mă reîntorc la religia lui Allah subhana wa ta'ala; dar nu adevărul, ci doar ceea ce mass-media încearcă să propage, în războiul acesta mediatic; o imagine care, de fapt, nu are nimic de-a face cu Islamul.

Prima scânteie s-a produs în sufletul meu atunci când, vorbind online cu viitorul meu soț, am auzit, pentru prima dată în viața mea, Coranul. Era ceva ce îmi intra în suflet, ca o chemare divină.

Voiam doar să tacă toată lumea în jur, pentru a putea con-

tinua să ascult. L-am rugat pe viitorul meu soț să nu mai vorbească și să mă ajute să ascult; voiam doar să plâng și să Îl rog pe Dumnezeu să mă ierte. De atunci, de câte ori ne întâlneam online, stăteam ore în șir, fiecare în fața computerului, ascultând, tăcuți, cuvântul lui Allah Preaînaltul.

Am început să întreb... multe... și să citesc. Dar nu găseam, încă, toate răspunsurile pe care le căutam.

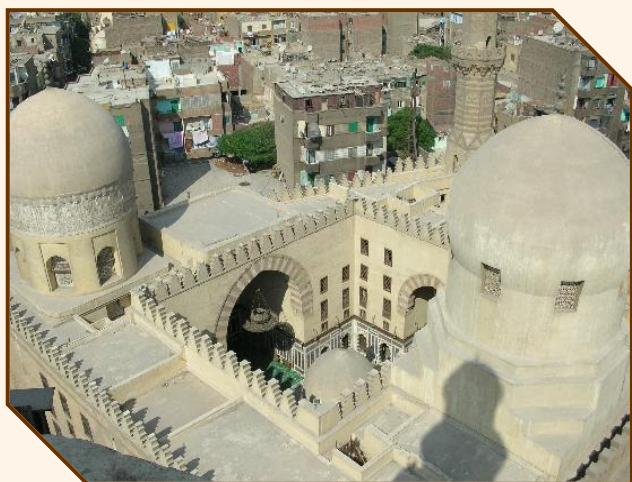
A urmat apoi plecarea în Egipt. Am ajuns noaptea și normal, peisajul era mirific, de basm, dar încă real, încă terestru. Totul până când, după câteva zeci de minute petrecute în camera de hotel, am auzit deodată, din toate părțile, o chemare absolut nelu-mească, absolut De Sus, ceva ce m-a făcut să mi se taie respirația și să încremenesc. Aveam senzația clară că simt cum mii de Îngeri coboară din cer: era Adhanul.

Cred că atunci am înțeles că DA, Islamul este adevărata religie a lui Allah subhana wa ta'ala, unica religie. A urmat apoi mult dorita vizită la moschee; îmi

doream să mă rog lui Dumnezeu. Soțul meu mi-a spus că pot merge chiar și la biserică, unde cred eu că mă simt mai bine. Am trecut de zeci de ori prin fața bisericii și mi-am continuat drumul. Nu, nu îmi doream să intru acolo; deloc. Știam ce vreau de fapt, și asta am făcut, în prima vineri.

Am plecat la moschee, dar era deja târziu; rugăciunea se terminase. Am intrat, totuși. Eram doar eu și soțul meu. Și acum mă cutremur de emoție, când îmi amintesc ce am simțit la primul pas făcut înăuntru. Nimic lumesc nu m-a putut face să simt ce am simțit atunci. Am izbucnit într-un plâns în hohote și am simțit doar nevoia să îngenunchiez cu capul plecat.

Era, mashaAllah, atât de pur și simplu, ACOLO, în moschee.

Și aveam o senzație minunată, aceea că Allah subhana wa ta'ala îmi ia inima în palme. Și

mi-o umple de multă pace și liniște. SubhanaAllah! Eram pur și simplu ACASĂ; acolo unde îmi dorisem de mult să ajung. Și așa fi vrut doar să rămân multă vreme acolo, dacă se putea, să nu mai plec nicicând. Nu știu cât am stat; știu că, la un moment dat, am auzit pe cineva vorbind, undeva afară, și am realizat că era soțul meu. Pe atunci nu știam, încă, să mă rog; stăteam doar în genunchi și plângeam, minute în șir. M-am ridicat cu greu și am ieșit.

Mi-a trebuit mult până am putut spune un cuvânt.

Atunci am știut că adevărul e altul decât ceea ce fusesem învățată să cred. Nimic nu coincidea cu ceea ce citisem, nimic din ce soțul încercase să îmi povestească și să mă învețe nu a făcut atât de mult ca acel simplu pas în moscheea lui Allah Preaînaltul. Alhamdulillah!

SubhanaAllah, câte daruri sufletești primim atunci când descoperim adevărul! Și ce drum lung e, uneori, până în acel punct!

Am continuat să cercetez, cu toate acestea, încă vreo câteva săptămâni! Voiam să fiu absolut sigură. Dar mă reîntorceam spre moschee, de câte ori puteam. Și totul era la fel în sufletul meu, de fiecare dată. Am spus într-o zi Shahada, după o vizită la

o româncă din Cairo – Allah Preaînaltul să o binecuvânteze! Am spus Shahada în autobuz, la întoarcerea spre casă. Am simțit că nu mai am nevoie de nimic; aveam deja atâtea dovezi clare că acesta este adevărul! Acea musulmană româncă a completat ultimele miimi din suta de procente, care mă ducea la punctul final. Mi-a vorbit simplu, cu multă liniște, cu mult calm, cu multă pace. Așa o simțeam: împăcată, liniștită și fericită. AMEEN!

După întoarcerea în România, învățasem să mă rog, iar ceea ce nu știam pe de rost, citeam. Apoi, încetul cu încetul, alhamdulillah, am învățat câteva sure din Coran.

Cu hijabul a fost un drum mai lung. Prima dată când l-am purtat, „de nevoie” (tot în Cairo eram), mă simțeam urâtă, bătrână. Am renunțat la el. Până într-o zi, când am simțit că vreau să îl port. L-am pus și, din acea zi, îmi venea să îl port și acasă. Acum mă simțeam atât de bine cu el... mashaAllah, mă simțeam mai tânără, mai deosebită, mai liniștită cu el pe cap. Socrii mei au plâns de fericire, când m-au văzut. Despre soțul meu nici nu mai vorbesc.

La întoarcerea în România, mi-a fost teamă să îl port. Da, teamă! Nu vreau să cosmetizez

nimic. Îmi era teamă de reacția părinților, a prietenilor, a colegilor. Nu voiam să vadă Islamul doar ca un ansamblu de reguli restrictive. Dar, după câteva luni, am trecut peste toate temerile acestea și am început să îl port pe stradă. La serviciu nici nu se putea pune problema; lucram la Primărie, la Departamentul de Presă și Relații Publice și eram convinsă că aş avea probleme.

Asta până într-o zi în care băiatul meu s-a mutat la școala arabă. S-a convertit după 10 luni de la întoarcerea mea în România și după ce a vizitat și el Egiptul.

Ne-a spus într-o zi, simplu, că vrea să se roage cu noi. Și ceea ce am crezut că era doar o glumă, s-a dovedit a fi... SubhanaAllah! SubhanaAllah! ... A fi o dorință adânc intrată în inima lui. Avea doar 10 ani. Alhamdulillah! Allah subhana wa ta'ala ne dăruiește uneori ceea ce nici nu îndrăznim să cerem. Alhamdulillah!

Anul următor a făcut un curs de limba arabă, de 3 luni, după care a acceptat să se mute la Școala Islamică, în limba arabă. Voia să fie printre musulmani, voia să învețe regulile religiei lui și să învețe să citească Coranul.

În prima zi de școală, l-am condus la Școala Islamică și, înainte să coboare din mașină, mi-a spus simplu: „*Mamă, nu contează ce spune tata (cel biologic, care e creștin), ce spune bunica și bunicul și oricine altcineva. Eu știu că Allah subhana wa ta'ala o să mă ajute, pentru că nu fac nimic rău, pentru că fac ceea ce e bine pentru El.*”

Mi-au încremenit cuvintele pe buze, auzindu-l. A coborât, iar eu am plecat spre serviciu. În mod normal, urma să îmi dau hijabul jos, ca în fiecare zi. Dar în acea zi nu am mai vrut să fac asta. M-am săturat de plâns, după ce Yassin - fiul meu - a coborât din mașină și am decis că, dacă el, la vârsta asta (avea atunci 11 ani), e destul de puternic să înfrunte o lume întreagă, numai pentru că vrea să fie pe calea lui Allah subhana wa ta'ala, atunci și eu pot să port un batic, care nu înseamnă, de fapt, decât semnul de respect pentru religia mea. Și am intrat în Primărie cu hijabul pe cap.

Și nimeni nu mi-a spus nimic rău, dimpotrivă; și nu l-am mai dat jos de atunci. Ceea ce s-a schimbat, din momentul acela, a fost respectul oamenilor din jur. Oameni care, înainte, nici nu observau că exist, acum mă salutau, plecându-și privirea, în semn de respect. Atunci când facem un pas spre Allah subhana wa ta'ala, El face sute de pași spre noi, ne ajută și ne ușurează calea.

Ne-am mutat, de anul trecut, în Egipt, alhamdulillah. Yassin merge la Școala Islamică și visul lui e să devină un bun imam, care să ajute oamenii să intre în religia lui Allah Preaînaltul și să meargă pe calea cea bună. Alhamdulillah, a învățat o mare parte din Coran, vorbește limba arabă la fel de bine ca și româna, merge cu soțul meu la moschee, la fiecare rugăciune, se îmbracă în conformitate cu Sunnah Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Uneori, merge mai repede la rugăciune, să poată spune Adhanul. Sau vine mai târziu,

deoarece rămâne să asculte orice lecție de religie, care urmează după rugăciune. Nu mai vrea să audă de muzică, de filme, de nimic ce nu e în conformitate cu Sunna. La fel ca și mine, cu tot dorul de România și de familie, se simte și el, aici, ACASĂ. Alhamdulillah!

De 6 luni am hotărât să port niqabul, alhamdulillah. Și mă simt mult mai bine așa, mai liberă și mai împăcată cu mine însămi. Mult mai departe pe priviri murdare și de orice urmă de *fitna*.

Vreau ca Allah subhana wa ta'ala și familia mea să mă privească cu drag, nu străinii de pe stradă. Măcar atât pot face pentru Allah subhana wa ta'ala. Măcar atât cât stă în puterea mea. Să Îi mulțumesc pentru câtă binecuvântare mi-a dat. Pentru că știu că totul s-a întâmplat prin puterea Lui, prin marea Lui bunătate și milostivire pentru noi. Alhamdulillah!

Pentru mine sunt miracole pe care le-am trăit și pentru care Îl rog pe Allah subhana wa ta'ala să ne ajute să fim buni musulmani, ca să le merităm. InshaAllah!

Allah subhana wa ta'ala să ne ajute pe toți, inshaAllah. Să nu uităm că lumea asta e doar o haltă scurtă, în lunga noastră călătorie. Să folosim

scurta noastră oprire aici, doar pentru a ne asigura că sfârșitul călătoriei va fi, inshaAllah, în Paradisul lui Allah subhana wa ta'ala. Să nu ne înșele tentațiile din această viață! Ci să trăim pregătindu-ne pentru Viața cea Veșnică! InshaAllah, Allah Preaînaltul să fie mulțumit de noi toți.

Ameen!

Bunul Allah să îi ajute pe cei care nu îndrăznesc încă să facă pasul spre calea adevărată! Și să ne dăruiască multă credință și multă putere. Să nu rătăcim de la calea Lui și de la Sunnah Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam. Și să ne facă vrednici de Paradisul Lui.

InshaAllah!

AMEEN!

Toamnă târzie...

~ de Gabriela Guettat ~

*O fi, oare, numai pentru mine, în
această perioadă, o toamnă târzie?!?!*

Iluzie, adevăr?!?!

*Pentru mulți trezește melancolie
sau singurătate, dar pentru mine
este o adevărată libertate*

Îmi dă o stare divină, plină de lumină.

*Merg pe stradă printre frunzele
moarte, dar știu că fiecare frunză a luat
cu ea secretele sale și
Binecuvântările lui Allah.*

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ROCHII DE MIREASĂ - PURITATE ȘI INOCENȚĂ

~ de Ionela Noour ~

gerea rochiei de mireasă nu este tocmai ușoară. Acest lucru se poate dovedi a fi un adevărat chin, având în vedere că avem la dispoziție o gamă infinită de modele și numeroase tipuri de materiale.

Atunci când alegem o rochie, este important să urmărim anumite aspecte, și anume: să ni se potrivească, să fie confortabilă, să îi placă soțului și să se încadreze în buget.

Este indicat ca, atunci când mergem să ne alegem rochia, să fim însoțite de mamă – pentru care acest eveniment (nunta fiicei sale) înseamnă, cu siguranță, dorința ei cea mai mare, așteptând cu ardoare această zi pentru fiica sa – și de prietene apropiate, demne de încredere.

Indiferent de tipul siluetei fiecăreia dintre noi, este esențial să probăm cât mai multe rochii. Alegerea este dificilă, și, de obicei, numeroase modele ne sunt pe plac. Însă regulile, tiparele și sugestiile nu pot compensa imaginea din oglindă, care ne va spune, inshaAllah, ce croială ne vine cel mai bine.

Chiar dacă încă de mici știam cum vrem să arate rochia noastră de mireasă, este important să alegem un model care să ne pună în valoare, pentru că rochia din ziua cea mare trebuie

Visul oricărei domnișoare este acela de a se vedea mireasă, în rochie albă. Cu toate ne gândim să excelăm prin frumusețe, eleganță și rafinament, deoarece, inshaAllah, nunta este un eveniment unic în viață. Este una din zilele cele mai importante din viața unei femei, a unui cuplu, și este firesc să ne dorim ca acest eveniment să atingă perfecțiunea.

Pentru a avea o rochie de mireasă superbă, trebuie să alocăm un timp suficient de mare pentru găsirea sau realizarea acesteia. Ar fi indicat să începem cu 5-6 luni înainte, deoarece ale-

să fie fără cusur și să ne ajute să ne simțim dintre cele mai frumoase femei din lume.

În primul rând, rochia de mireasă trebuie să fie realizată din material adecvat sezonului în care are loc nunta, dar și locului de desfășurare a evenimentului. De aceea, e bine ca, mai întâi, să ne familiarizăm cu materialele care se folosesc la croirea unei rochii de mireasă, precum și cu numeroasele nuanțe de alb ale diverselor materiale.

Din satin, cu voal, cu aplicații de cristale, dantelă, tull sau mătase, rochia pentru „ziua perfectă” trebuie să fie, insha Allah, de vis. Alb, alb perlat, satinat, crem, roz, bleu sau verde, fiecare optează pentru culoarea dorită.

Este important să luăm în calcul și timpul care ni-l va ocupa alegerea accesoriilor, deoarece

acestea sunt cele care vor scoate în valoare rochia de mireasă. Este vorba, în principal, de voal, pantofi și poșetă.

Voalul trebuie să fie în ton cu rochia; poșeta - cât mai mică și să nu incomodeze. În ceea ce privește pantofii, este foarte important ca aceștia să fie cumpărați după-amiaza, deoarece picioarele sunt, atunci, mai umflate. După ce i-am cumpărat, e necesar să îi mai purtăm de câteva ori înainte de ziua nunții, pentru ca piciorul să se obișnuiască cu ei.

Chiar dacă multe dintre noi ne dorim o nuntă ca-n povești, nu trebuie să uităm că suntem musulmani și că este bine să trăim și să ne comportăm în conformitate cu prescripțiile religiei noastre, care ne aduce aminte, în tot ceea ce facem, de modestia de care nu trebuie să uităm nici o clipă.

Căsătoria, în Islam, este caracterizată tocmai prin simplitatea ei. Pentru noi, musulmanii, modelul de urmat este acela prezentat de nobilul nostru Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Aisha, *radhi Allahu anha*, avea o rochie frumoasă, pe care avea obiceiul să o împrumute femeilor din Medina, care urmau să se căsătorească. Această tradiție ne arată că, cu toate că femeile purtau, la acea vreme, o frumoasă rochie pentru nunta lor, ele nu se îndepărtau deloc de la prescripțiile religioase și nu cădeau în exces.

Musulmanii nu trebuie să copieze non-musulmanii și nici să aducă practici inovatoare, necu-

noscute în Islam, precum: domnișoare de onoare, verighete, strigăte indecente, etc. Aceste practici sunt complet străine de Islam, au fost importate din Occident și nu ar trebui reproduse de către musulmani.

Indiferent de model sau culoare, rochia de mireasă specifică femeilor musulmane trebuie să fie una modestă, care să acopere tot corpul, precum și capul femeii. Există numeroase modele, de unde putem alege, după preferințe, rochii frumoase și decente, fără a cădea în exces.

Cu toții, ca musulmani, admirăm cu drag o femeie, atunci când vedem că ea respectă ceea ce Allah subhana wa ta'ala a poruncit în Sfântul Coran.

Și ce este mai plăcut, decât a vedea o musulmană smerită, care Îi face pe plac lui Allah Preaînaltul?

Orice femeie poate fi o prințesă, deoarece ceea ce o face frumoasă nu este haina propriuzisă, ci pioșenia și modestia din privirea ei.

Vă doresc să aveți parte de o rochiță minunată care să vă caracterizeze, adresându-vă, nu în ultimul rând, frumoasa urare de Casă de piatră!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

PENTRU DUMNEAVOASTRĂ, DOAMNĂ!

VERGETURILE

~ de Salwa Nabhani ~

Vergeturile sau striatiile cutanate, așa cum sunt denumite în dermatologie, sunt linii ondulate, neregulate, care apar pe fese, abdomen, sâni și pe membrele inferioare sau superioare. Acestea au, de obicei, o culoare roșiatică la început, după care, în timp, devin albe.

Vergeturile sunt produse de creșterea rapidă în greutate - cum se întâmplă în perioada sarcinii - și apar când pielea se întinde prea tare, iar fibrele din straturile adânci se rup. Odată ce apar, sunt permanente, însă, cu timpul, vor deveni mai puțin vizibile.

De asemenea, îngrășarea excesivă și, ulterior, o dietă drastică, ce duce la pierderea kilogramelor, poate fi un factor de apariție a vergeturilor.

Recomandări:

Ingrediente pentru cremă naturală de casă:

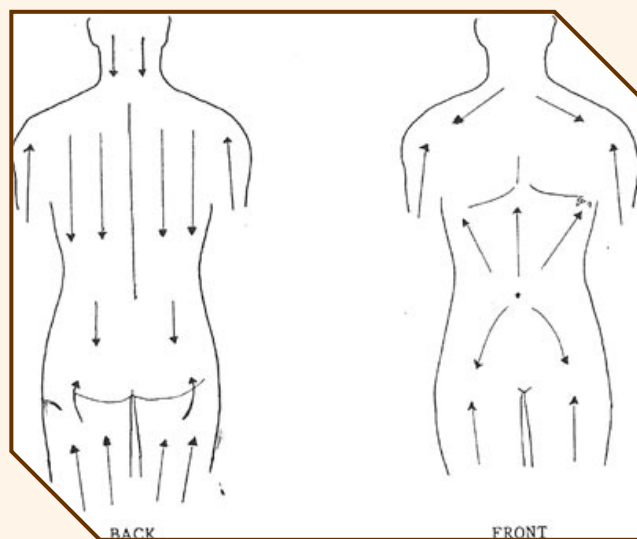
- * 1/2 cană de ulei virgin de măsline
- * 1/2 cană de aloe vera
- * lichidul a 6 capsule de vitamina E
- * lichidul a 4 capsule de vitamina A
- amestecați toate ingredientele într-un mixer;
- turnați amestecul într-un borcan, și păstrați-l în frigider;
- o dată pe zi, aplicați uleiul pe abdomen, șolduri și pulpe - locurile unde vergeturile sunt mai dense. Dacă faceți acest tratament zilnic, cu perseverență, s-ar putea nu numai să preveniți vergeturile, dar și să ajutați la diminuarea lor.

* Pentru a preveni vergeturile în perioada sarcinii, masați sânii și abdomenul în fiecare zi, cu un ulei de masaj făcut din 1/2

cană de ulei de migdale dulci și 50 de picături de ulei esențial de mandarine.

* Unguentul „Supliform” acționează nu numai asupra vergeturilor, dar și asupra celulitei.

* O altă cremă pe care o recomand personal, este „Slimming Thermo Cream”, pe bază de alge marine, ulei de scorțișoară, iederă, gingko, castan sălbatic și ulei de mandarine. Are un puternic efect termic, neplăcut.

(direcția de periere și masaj a corpului)

(perie dublă, pentru scrub și masaj antivergeturi-anticelulită)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

FRIKE CU CARNE DE PUI

DAJAJ BI FREKA

~ de Salwa Nabhani ~

Ingrediente:

3 linguri de unt
3 linguri de ulei de rapiță
500 grame de ceapă tocată
500 grame de carne de vită
2 căni de frike (grâu tocat)
1 linguriță de condimente amestecate
1/4 linguriță de nucșoară
1/4 linguriță de cardamon (hel) măcinat
1/8 linguriță de cuișoare măcinate
1+1/4 linguriță de scorțișoară măcinată
2+1/2 lingurițe de sare
1 linguriță de piper negru, măcinat
2+1/2 căni de supă de pui sau, opțional, supă de vită
1 kg carne de pui, fiartă și dezosată
1/4 semințe de pin (snobr), coapte sau prăjite în puțin ulei de floarea soarelui
1/4 migdale decojite, coapte

Ingredientul de bază: Frike

Este grâul verde, uscat și mărunțit. Acesta se curăță foarte bine înainte de a fi gătit, deoarece poate să conțină impurități; apoi se dă în 4-5 ape reci, până se spală bine de praf.

Mod de preparare:

Se ia carnea de vită, se taie cuburi potrivite, se spală și se dă la fiert. Aceasta se fierbe doar în apă, până se curăță bine de spuma lăsată, după care se adaugă 1 cub de Maggi sau Knorr (de legume), 1-2 cepe mari, tăiate în 4, și toate condimentele. Se lasă la fiert aproximativ 45 de

minute, iar, când carnea devine fragedă, luați-o de pe foc și, cu mare grijă, strecurați zeama de carne.

Lăsați zeama să se limpezească, timp în care tocați mărunt 1 ceapă și o căliți în puțin ulei de rapiță sau ghee. Când ceapa devine aurie, adăugați grâul curat și înmuiat, și căliți-l și pe acesta, vreo 5 minute, la foc potrivit.

Când s-a omogenizat uleiul și grâul cu ceapa, adăugați zeama de carne, atât cât să îl acoperiți. Procedura este asemănătoare cu cea de la orezul basmati: 1 pahar frike - 1 pahar apă.

Lăsați la foc mic, acoperit cu un capac, și verificați din când în când cu o furculiță, să nu se lipească. Nu folosiți lingura, pentru a nu se pasteuriza mâncarea! Se ține la foc, până când simțiți că frika este nici foarte moale, dar nici crocantă. Fierberea durează aproximativ 30-35 de minute.

Separat, se călesc puțin cubulețele de carne de vită iar, dacă doriți, puteți să adăugați și pulpe sau piept de pui, prefierț și călit, cât să prindă o culoare aurie.

Atenție! Nu fierbeți prea mult carnea de pui și nici nu o prăjiți foarte mult, deoarece devine uscată. Când toate sunt gata, se pun pe o farfurie și se adaugă puțin pătrunjel sau coriandru verde, tocat mărunt, și semințele de brad, coapte puțin la cuptor. Se poate servi cu iaurt gras, sau cu salată de roșii.

Poftă mare!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ÎNGHEȚATĂ ARĂBEASCĂ, CU LAPTE

BOZZA BI HALLEEB

~ de Salwa Nabhani ~

Ingrediente:

16 bucăți de mastic
3 căni de zahăr plus extra,
pentru a sfărma masticul
1 litru de lapte, cu 2% procent
de grăsime
1 lingură de salep
1 lingură de apă de trandafiri
2 linguri de apă de portocale sau
iasomie
Fistic fără sare, sau fructe
proaspete de pădure, pentru
garnitură.

Mod de preparare:

Într-un castronel puneți masticul cu puțin zahăr și sfărâmați.

Într-o oală mare, combinați ½ de litru de lapte, masticul și 3 căni de zahăr.

Într-un castronel, amestecați salepul cu 1 lingură de lapte cald, și amestecați până la dizolvarea salepului.

Puneți restul de lapte (1/2 de litru) într-o oală mare, adăugați salepul dizolvat și, cu ajutorul unui mixer electric, amestecați până când laptele devine cremos, aproximativ 1 minut, la viteză maximă.

Când este gata, adăugați acest amestec rece peste amestecul din oala în care ați pus la foc laptele să se încălzească cu masticul.

Amestecați cu o lingură de lemn, până se omogenizează totul. Dați focul la maxim, până când conținutul începe să dea în clocot. Reduceți, apoi, flacăra la minim și mai lăsați pe foc, aproximativ 10 minute.

Măriți din nou flacăra și adăugați apa de trandafiri, apa de iasomie sau apa de portocale, și mai lăsați să fiarbă încă 5 minute.

Luați oala de pe foc și strecurați lichidul format, cu ajutorul unei site fine și un tifon curat. Acesta se va depozita în vase curate, de ceramică, și se va da la rece, peste noapte.

A doua zi, adăugați conținutul într-un vas de plastic și mixați din nou cu mixerul (în cazul în care nu aveți procesor de înghețată), la viteză maximă, aproximativ 15 minute.

Când este gata, adăugați înghețata în castronele pentru servire, puneți fisticul mărunțit, pe deasupra, acoperiți cu o folie de plastic și dați la congelator.

Cu 2 ore înainte de servire, scoateți înghețata de la congelator și lăsați-o la frigider, pentru a căpăta o consistență soft.

Se poate adăuga sirop de caramel, fructe de pădure sau miere cristalină cu amestec de nucă pisată.

Poftă mare!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

DICȚIONAR EXPLICATIV AL TERMENILOR ISLAMICI

Allah, unul dintre numele Singurei Divinități, Singur în divinitatea Sa, Cel pe care cu adevărat trebuie Să-L venerăm, Singurul căruia I se cuvine venerarea, Singurul care este Unic în orice sens. Sheikh Uthaymeen afirmă că însuși numele „Allah” indică toate celelalte 99 de nume perfecte (cunoscute nouă), precum și mărețele attribute (ale căror număr nu ne sunt încă cunoscute nouă, oamenilor). Ne indică toate caracteristicile Divinității, împreună cu negarea opozițiilor acestora. Attributele Divinității sunt attributele perfecțiunii. Numele și attributele lui Allah subhana wa ta’ala nu au nici o imperfecțiune, sunt perfecte.

Akhira, Viața Veșnică; reprezintă unul din principiile de bază ale credinței în Islam; se referă la ultima zi, și este prima Zi a Zilei Judecării de Apoi, moment în care se va sufla pentru a doua oară în trompetă, de către Îngerul Israfil, aleihi sallam.

Aleihi sallam, pacea fie asupra lui; această expresie se pronunță după ce menționăm numele oricărui Profet (în afară de Profetul Mohammed, când spunem „Salla Allahu aleihi wa sallam) sau al vreunui Înger: Jibril (Gabriel), Mikail (Mihail), etc.

Alhamdulillah, mulțumiri lui Allah subhana wa ta’ala

Allah subhana wa ta’ala, Allah - Cel mai Glorios, Cel mai Înalt

Allahu Akbar, Allah este Cel mai Mare

Allahu Alam, Allah subhana wa ta’ala știe cel mai bine

Al-Wali, responsabilul de o persoană, protector, suporter și ajutor. Acesta este un cuvânt general, care își schimbă sensul în funcție de situație sau propoziție

Audhu billeh, caut adăpost la Allah subhana wa ta’ala

Bid'a, inovație în religie, care este haram (interzis); bid'a reprezintă un antonim al Sunnei, pentru că are aparența unui act religios plin de virtuți, însă se regăsește în afara legii islamice – Sharia- și este pur și simplu o adăugire

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismilleh Ar-Rahman, Ar-Rahim, în numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

Dunya, această lume, univers fizic, viața lumească - în opoziție cu Viața Veșnică (Akhirah)

Fitna, tot ceea ce îl poate îndepărta pe musulmanul mumin de la calea cea dreaptă

Hadith, plural **ahadith**, literal înseamnă relatare, spuse, discurs; reprezintă ceea ce a spus Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam* și modalitatea în care el s-a comportat în anumite situații

Iahdina, Allah ne călăuzește, ne pune pe calea cea dreaptă

InshaAllah, numai dacă Allah Preaînaltul voiește

Jazak Allahu Khair, Jazakom Allahu Khairan, cea mai bună expresie, atunci când un musulman le mulțumește altor musulmani; înseamnă „Fie ca Allah subhana wa ta'ala să vă răsplătească pentru binele făcut”

Ka'aba, este o clădire de formă cubică în *Al-Masjid Al-Haram* (Moschea din Mecca). În jurul acestei clădiri, pelerinii efectuează 7 ture de Tawaf (încojurarea clădirii Ka'aba). Prima dată a fost construită de către Profetul Adam, aleihi *sallam*, fiind prima casă a lui Allah Preaînaltul pe Pământ. Apoi a fost reconstruită de către Profetul Abraham și fiul său

Ismail, aleihum sallam. Pentru o perioadă foarte lungă de timp, Ka'aba a fost simbolul religiei monoteiste, pe care populațiile beduine au transformat-o într-un loc de venerare a statuiilor, pe care le vizitau o dată pe an, în „pelerinaj”

Moubah, este una dintre clasificările de acțiuni, în conformitate cu Jurisprudența Islamică (Fiqh). Aceasta înseamnă „permis pe baza capriciului individual”. Această hotărâre este lăsată indecisă, fără o hotărâre a Savanților, deci este lăsată pentru ca persoana să decidă pentru ea însăși, în cazul în care face astfel de lucruri; ex.: mănâncă mere sau portocale

Muhagerinii, persoane care au fugit (siliți să plece) din Mecca spre Medina, care era în acel timp locuită de politeiști

Mumin, plural **Mumineen**, toți cei care cred în Unicitatea lui Allah subhana wa ta'ala, în trimișii Săi, în Îngerii Săi, în Cărțile Sale, în Ziua de Apoi, în Destin, se numesc musulmani. Cei care, pe lângă toate acestea, și aplică ceea ce este scris în Coran și în Sunnah Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, se numesc mumineen

Radhi Allahu anha/u, fie ca Allah subhana wa ta'ala să fie mulțumit de ea/el

Radhi Allahu anhum/anhunna, fie ca Allah subhana wa ta'ala să fie mulțumit de ei/ele

Rizq, partea ta de avere, cu care ești binecuvântat de Allah subhana wa ta'ala

Tawbah, căință

Ulama/Ulemma, (plural) provine din cuvântul **Alimm**, însemnând cărturari musulmani. Se referă la persoane care au învățat despre Islam – savanți

29. SURA AL-'ANKABUT
(Mekkană [85]; 69 versete)
În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

**45. Recită ceea ce ți s-a revelat din
Carte și împlinește Rugăciunea [As-Salat]!
Rugăciunea [As-Salat] împiedică de la
ceea ce este rușinos și de la ceea
ce este oprit. Iar pomenirile lui Allah
sunt lucru și mai mare, iar
Allah știe ce faceți voi!**

Jazakom Allahu Khairan

